HRVATSKI SABOR

3740

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

Proglašavam Zakon o elektroničkim medijima, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 11. prosinca 2009. godine.

Klasa: 011-01 /09-01 /208

Urbroj: 71-05-03/1-09-2

Zagreb, 17. prosinca 2009.

Predsjednik
Republike
Hrvatske
Stjepan Mesić,
v. r.

ZAKON

O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju prava, obveze i odgovornosti pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost pružanja audio i audiovizualnih medijskih usluga i usluga elektroničkih publikacija putem elektroničkih komunikacijskih mreža te interes Republike Hrvatske u području elektroničkih medija.

Članak 2.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. *elektronički mediji*: audiovizualni programi, radijski programi i elektroničke publikacije.

2. *elektroničke publikacije*: urednički oblikovane internetske stranice i/ili portali koji sadrže elektroničke inačice tiska i/ili informacije iz medija na način da su dostupni širokoj javnosti bez obzira na njihov opseg.

3. *audiovizualna medijska usluga*: usluga definirana člankom 56. i 57. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, za koju uredničku odgovornost ima pružatelj medijskih usluga te čija je osnovna namjena emitiranje programa za informiranje, zabavu ili obrazovanje opće javnosti putem elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama. Takva audiovizualna medijska usluga je televizijsko emitiranje ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev i/ili audiovizualna komercijalna komunikacija, kako su definirani ovim Zakonom.

4. *audiovizualni program*: skup pomičnih slika sa ili bez zvuka koji predstavlja zasebni element unutar rasporeda ili kataloga programa koji uspostavlja pružatelj medijskih usluga i čiji su oblik i sadržaj usporedivi s oblikom i sadržajem televizijskog emitiranja. Primjeri programa uključuju igrane filmove, športske događaje, situacijske komedije, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame.

5. *opći televizijski ili radijski programski kanal*: kanal raznovrsnog sadržaja koji ima programsku osnovu sastavljenu većinom od informativnoga, obrazovnog, kulturnog i zabavnog programa sukladno članku 23. stavku 1. i 2. ovoga Zakona.

6. *specijalizirani televizijski ili radijski programski kanal*: kanal koji ima programsku osnovu koja sadržava shemu programa od kojih su više od 70% istovrsni programi sukladno članku 23. stavku 3. ovoga Zakona.

7. *urednička odgovornost*: primjena učinkovite kontrole nad odabirom programa i njihovom organizacijom u kronološki raspored programa, kada se radi o televizijskom odnosno radijskom programu, ili u katalog programa, kada je riječ o audio i audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev. Urednička odgovornost ne uključuje nužno pravnu odgovornost za sadržaj ili pružene usluge, osim ako ovim Zakonom ili posebnim zakonom nije drugačije određeno.

8. *pružatelj medijskih usluga*: fizička ili pravna osoba koja ima uredničku odgovornost za odabir audio i audiovizualnog sadržaja audio i audiovizualne medijske usluge te koja određuje način na koji su oni organizirani.

9. *nakladnik televizije*: pružatelj medijskih usluga televizijskog emitiranja.

10. *nakladnik radija*: pružatelj medijskih usluga radijskog emitiranja.

11. *medijska usluga televizije ili televizijsko emitiranje (tj. linearna audiovizualna medijska usluga)*: audiovizualna medijska usluga koju osigurava pružatelj medijskih usluga za istodobno gledanje programa na osnovi rasporeda programa.

12. *audiovizualna medijska usluga na zahtjev (tj. nelinearna audiovizualna medijska usluga)*: audiovizualna medijska usluga koju osigurava pružatelj medijskih usluga za gledanje programa u trenutku koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev na osnovi kataloga programa koji odabire pružatelj medijskih usluga.

13. *audiovizualna medijska usluga približnog videa na zahtjev*: audiovizualna medijska usluga koju osigurava pružatelj medijskih usluga za gledanje programa koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev, a na osnovi rasporeda programa.

14. *audiovizualna komercijalna komunikacija*: slike sa ili bez zvuka koje su oblikovane za izravno ili neizravno promicanje roba, usluga ili imidža fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom aktivnošću. Takve slike prate ili su uključene u program uz plaćanje ili sličnu naknadu ili u svrhu samopromidžbe. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, između ostalog, televizijsko oglašavanje, sponzorstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda.

15. *oglašavanje*: svaki oblik emitiranja oglasa bilo uz plaćanje ili sličnu naknadu ili emitiranja u svrhu samopromidžbe javnih ili privatnih trgovačkih društava ili fizičkih osoba vezano uz trgovinu, poslovanje, obrt ili struku, kako bi se promicala nabava robe i usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, uz plaćanje.

16. *prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija*: predstavljanje riječima ili slikom robe, usluga, imena, zaštitnog znaka ili djelatnosti proizvođača robe ili pružatelja usluga u programima, kada je namjera pružatelja medijskih usluga koristiti takvo predstavljanje kao oglašavanje koje bi moglo zavarati javnost u pogledu njegovog obilježja. Takvo se predstavljanje smatra namjernim, posebno ako je izvršeno uz plaćanje ili sličnu naknadu.

17. *zavaravajuće oglašavanje*: bilo koje oglašavanje koje na bilo koji način, uključujući njegovo predstavljanje, dovodi u zabludu ili je vjerojatno da će dovesti u zabludu osobe kojima je upućeno ili do kojih dopire pa je vjerojatno da će zbog toga utjecati na njihovo ekonomsko ponašanje, odnosno da zbog toga povređuje ili je vjerojatno da će povrijediti konkurente.

18. *usporedno oglašavanje*: bilo koje oglašavanje koje izravno ili neizravno upućuje na konkurenta, odnosno koje izravno ili neizravno upućuje na robu ili usluge konkurenta.

19. *sponzorstvo*: svaki doprinos javnog ili privatnog trgovačkog društva ili fizičke osobe koja nije uključena u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili proizvodnju audiovizualnih djela, financiranju audiovizualnih medijskih usluga ili programa radi promicanja svog imena, svoga zaštitnog znaka, svog imidža, svoje djelatnosti ili svojih proizvoda.

20. *teletrgovina*: izravna ponuda koja se objavljuje javnosti u svrhu nabave roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu te prava i obveze, uz plaćanje.

21. *plasman proizvoda*: svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koji uključuje ili spominje proizvod, uslugu ili njihov zaštitni znak na način da se prikaže u okviru programa uz plaćanje ili sličnu naknadu.

22. *medijska usluga radija*: početni prijenos i/ili objavljivanje radijskih programa namijenjenih javnosti, žičnim ili bežičnim putem, uključujući i satelitski prijenos, u kodiranom ili nekodiranom obliku. Ovim pojmom obuhvaćeni su i oblici međusobnog posredovanja ili razmjene radijskih programa između pojedinih pružatelja medijskih usluga radija u svrhu njihova priopćavanja javnosti.

23. *medijska usluga radija na zahtjev*: medijska usluga radija koju osigurava pružatelj medijskih usluga za slušanje programa u trenutku koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev na osnovi kataloga programa koji odabire pružatelj medijskih usluga.

24. *radijski program*: urednički oblikovane zvukovne i govorne informacije svih vrsta (vijesti, mišljenja, obavijesti, poruke i druge informacije) te autorska djela koja se objavljuju putem radija u svrhu obavješćivanja i zadovoljavanja kulturnih, obrazovnih i ostalih potreba te javne komunikacije.

25. *zaštićena usluga*: medijska usluga televizije i radija te druga audiovizualna medijska usluga, kao i usluga informacijskog društva koja se pruža uz naknadu i na temelju uvjetovanog pristupa, ili pružanje uvjetovanog pristupa prethodno navedenim uslugama kao usluge po sebi. Pod uslugom informacijskog društva smatra se svaka usluga informacijskog društva koja se uobičajeno pruža uz naknadu, na daljinu te elektroničkim putem na pojedinačni zahtjev primatelja usluge.

26. *uvjetovani pristup*: bilo koja tehnička mjera i/ili aranžman koji omogućuje pristup zaštićenoj usluzi u razumljivom obliku uz uvjet prethodnog individualnog odobrenja pružatelja te usluge.

27. *sredstvo uvjetovanog pristupa*: bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup zaštićenoj usluzi u razumljivom obliku.

28. *nedopušteno sredstvo*: bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup u razumljivom obliku zaštićenoj usluzi bez prethodnog odobrenja davatelja usluge.

29. *nadležno ministarstvo*: ministarstvo koje je nadležno za poslove u području elektroničkih medija.

30. *ministar*: ministar nadležnog ministarstva.

(2) Pojmovi: autor, programske usluge, kabelska televizija, radio, digitalni radio, radijska frekvencija, koncesionar, televizija, digitalna televizija, televizijski prijenos, multipleks, kao i drugi pojmovi iz područja elektroničkih komunikacija imaju značenje utvrđeno propisima kojima se uređuju autorska i srodna prava, koncesije te elektroničke komunikacije.

(3) Pravo na ispravak objavljene informacije ili na odgovor na objavljenu informaciju ostvaruje se sukladno Zakonu o medijima.

(4) Na odnose uređene ovim Zakonom primjenjuje se Europska konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(5) Odredbe ovoga Zakona odnose se i na Hrvatsku radioteleviziju ako posebnim zakonom nije drugačije uređeno.

II. OPĆA NAČELA

Članak 3.

(1) Jamči se sloboda izražavanja i puna programska sloboda elektroničkih medija.

(2) Nijedna odredba ovoga Zakona ne može se tumačiti na način da daje pravo na cenzuru ili ograničenje prava slobode govora i izražavanja misli.

Članak 4.

(1) Pružatelji medijskih usluga dužni su objavljivati program na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu ili u prijevodu na hrvatski jezik, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Pružatelji medijskih usluga mogu promicati i stvaralaštvo na narječjima hrvatskog jezika, što se smatra ispunjavanjem obveze iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Uporaba hrvatskoga jezika nije obvezna:

– ako se objavljuju filmovi i druga audio i audiovizualna djela u izvornom obliku,

– ako se objavljuju glazbena djela s tekstom koji je djelomice ili u cijelosti na stranom jeziku,

– ako su programi djelomice ili u cijelosti namijenjeni učenju stranog jezika i pisma.

(4) Uporaba hrvatskoga jezika nije obvezna u programima namijenjenim pripadnicima nacionalnih manjina u skladu s Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina.

(5) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka, pružatelji medijskih usluga mogu objavljivati informativni program i uslužne informacije za potrebe stranih gostiju na jezicima prema zastupljenosti stranih gostiju na području njihove koncesije.

Članak 5.

Djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga, kao i usluga elektroničkih publikacija, prema ovom Zakonu i posebnim zakonima, obavlja pružatelj medijskih usluga upisan u sudski ili drugi propisani registar u Republici Hrvatskoj te ako uz opće uvjete ima sjedište i uredništvo u Republici Hrvatskoj.

Članak 6.

(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga unutar su nadležnosti Republike Hrvatske ako su osnovani na njezinom području ili ako se prema stavku 7. ovoga članka predmnijeva da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.

(2) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnim medijskim uslugama, predmnijeva se da je osnovan u Republici Hrvatskoj.

(3) Za pružatelja audiovizualnih medijskih usluga predmnijeva se da je osnovan u Republici Hrvatskoj ako ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a uredničke odluke o audiovizualnim medijskim uslugama donose se u drugoj državi članici Europske unije, pod uvjetom da u Republici Hrvatskoj radi značajni dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge.

(4) Kada značajni dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge radi u Republici Hrvatskoj i drugoj državi članici Europske unije, predmnijeva se da je pružatelj audiovizualnih medijskih usluga osnovan u Republici Hrvatskoj ako u njoj ima svoje sjedište.

(5) Kada značajni dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge ne radi niti u jednoj od država članica iz prethodnih stavaka ovoga članka, predmnijeva se da je pružatelj audiovizualnih medijskih usluga osnovan u Republici Hrvatskoj ako je u njoj prvotno započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonom Republike Hrvatske, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu vezu s hrvatskim gospodarstvom.

(6) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a odluke o audiovizualnim medijskim uslugama se donose u državi koja nije članica Europske unije, ili obrnuto, predmnijeva se da je osnovan u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da značajni dio radne snage uključen u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge radi u Republici Hrvatskoj.

(7) Za pružatelje audiovizualnih medijskih usluga na koje se ne mogu primijeniti odredbe stavka 1. do 6. ovoga članka, predmnijeva se da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako:

– upotrebljavaju satelitsku vezu koja je smještena u Republici Hrvatskoj,

– ne upotrebljavaju satelitsku vezu kojoj je zemaljska odašiljačka postaja smještena u Republici Hrvatskoj, a upotrebljavaju satelitske kapacitete koji pripadaju Republici Hrvatskoj.

(8) Ako se prema stavku 2. do 7. ovoga članka ne može utvrditi potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije, pružatelj audiovizualnih medijskih usluga potpada unutar nadležnosti one države članice u kojoj je osnovan u smislu značenja članka 48. do 50. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica.

Članak 7.

(1) Pružatelj medijskih usluga u skladu s ovim Zakonom samostalno oblikuje programsku osnovu medija i snosi odgovornost za objavljivanje programa.

(2) Djelatnost pružatelja medijskih usluga može obuhvaćati proizvodnju programa.

Članak 8.

Republika Hrvatska osigurava slobodu prijenosa i prijama audio i audiovizualnih medijskih usluga iz država članica Europske unije i drugih europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji Vijeća Europe, a može u pojedinim slučajevima ograničiti slobodu objavljivanja tih usluga samo u skladu s međunarodnim ugovorima i ovim Zakonom.

Članak 9.

Djelatnost objavljivanja audiovizualnog i radijskog programa od interesa je za Republiku Hrvatsku kada se programi odnose na:

– ostvarivanje prava na javno informiranje i na obaviještenost svih građana Republike Hrvatske, pripadnika hrvatskih nacionalnih manjina i zajednica u inozemstvu, te ostvarivanje prava nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj,

– ostvarivanje ljudskih prava i političkih prava građana te unapređivanje pravne i socijalne države te civilnog društva,

– djecu i mlade ili su namijenjeni djeci i mladima,

– osobe s invaliditetom i posebnim potrebama,

– ostvarivanje ravnopravnosti muškaraca i žena,

– očuvanje hrvatskoga nacionalnog i kulturnog identiteta,

– poticanje kulturnog i umjetničkog stvaralaštva,

– kulturu javnog dijaloga,

– razvoj obrazovanja, znanosti, umjetnosti i športa,

– zaštitu prirode, okoliša i ljudskog zdravlja,

– poticanje medijske pismenosti.

Članak 10.

(1) Pojedina pitanja mogu se u skladu s odredbama ovoga Zakona urediti koregulacijom ili samoregulacijom radi ujednačavanja njihove primjene u praksi. Navedeno uređenje mora biti općenito prihvaćeno od glavnih interesnih skupina u Republici Hrvatskoj, odobreno od strane Vijeća za elektroničke medije te osiguravati učinkovitu provedbu utvrđenih odredbi.

(2) Vijeće za elektroničke medije objavit će na svojoj internetskoj stranici akte koji su prihvaćeni sukladno stavku 1. ovoga članka.

III. AUDIO I AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE

1. Opće odredbe

Članak 11.

Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga dužni su primateljima usluge omogućiti jednostavan, izravan i stalan pristup najmanje sljedećim informacijama:

– nazivu pružatelja medijskih usluga,

– adresi na kojoj je pružatelj medijskih usluga osnovan ili ima sjedište,

– detaljnim podatcima o pružatelju medijskih usluga, uključujući adresu njegove elektroničke pošte ili internetsku stranicu, što omogućava brže, izravno i učinkovito stupanje u kontakt s njime, te

– nadležnim regulatornim i/ili nadzornim tijelima.

Članak 12.

(1) Nisu dopuštene audio i/ili audiovizualne medijske usluge koje ugrožavaju ustavni poredak i nacionalnu sigurnost.

(2) U audio i/ili audiovizualnim medijskim uslugama nije dopušteno poticati, pogodovati poticanju i širiti mržnju ili diskriminaciju na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije, te antisemitizam i ksenofobiju, ideje fašističkih, nacionalističkih, komunističkih i drugih totalitarnih režima.

(3) Nije dopušteno objavljivanje informacije kojom se otkriva identitet djeteta do 18 godine života uključenog u slučajeve bilo kojeg oblika nasilja, bez obzira je li svjedok, žrtva ili počinitelj ili je dijete pokušalo ili izvršilo samoubojstvo, a niti iznositi pojedinosti iz djetetovih obiteljskih odnosa i privatnog života.

Članak 13.

(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga ne smiju prenositi kinematografska djela izvan razdoblja utvrđenih dogovorom s nositeljima prava.

(2) Nagradna natjecanja (kvizove, pitalice i sl.) ili različite oblike nagradnog sudjelovanja gledatelja ili slušatelja u audiovizualnom ili radijskom programu, pružatelj medijskih usluga obvezan je provoditi pravično uz objavu nedvosmislenih pravila o tim sadržajima te javno obećanoj nagradi.

(3) Uvjete za pružanje audio i audiovizualnih medijskih usluga koje uključuju sadržaje iz stavka 2. ovoga članka pobliže uređuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 14.

Vijeće za elektroničke medije poticat će pružatelje audiovizualnih medijskih usluga da svoje usluge postupno učine dostupnima osobama s oštećenjem sluha ili vida.

Članak 15.

(1) U slučaju ratnog stanja ili neposredne ugroženosti neovisnosti i jedinstvenosti Republike Hrvatske, kao i u slučaju velikih prirodnih nepogoda, tehničko-tehnoloških i ekoloških nesreća i epidemija, pružatelj medijskih usluga obvezan je na zahtjev nadležnoga državnog tijela objaviti bez naknade proglase, kao i službena priopćenja nadležnih državnih tijela kada postoji opasnost za život i zdravlje ljudi, sigurnost zemlje te javni red i mir.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom obliku i mora sadržavati podatke koji dokazuju ovlast za podnošenje zahtjeva i pravnu utemeljenost zahtjeva.

Članak 16.

(1) Audiovizualna komercijalna komunikacija mora biti odmah prepoznatljiva kao takva.

(2) Nisu dopuštene prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije.

(3) Audiovizualna komercijalna komunikacija ne smije koristiti podsvjesne tehnike.

(4) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:

– dovoditi u pitanje poštivanje ljudskog dostojanstva,

– uključivati ili promicati bilo kakvu diskriminaciju na temelju spola, rase, etničke pripadnosti, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invalidnosti, dobi ili spolne orijentacije,

– poticati ponašanje koje je štetno za zdravlje ili sigurnost,

– poticati ponašanje koje je iznimno štetno za zaštitu okoliša.

(5) Nisu dopušteni svi oblici audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje promiču cigarete i druge duhanske proizvode.

(6) Audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču alkoholna pića ne smiju biti izričito usmjerene na maloljetnike i ne smiju poticati na neumjerenu konzumaciju takvih pića.

(7) Nisu dopuštene audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču medicinske proizvode i pružanje zdravstvenih usluga, koji su dostupni samo na recept.

(8) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:

– prouzročiti moralnu ili fizičku štetu maloljetnicima,

– izravno poticati maloljetnike na kupnju ili unajmljivanje proizvoda ili usluge, iskorištavajući njihovo neiskustvo ili lakovjernost,

– izravno poticati maloljetnike na uvjeravanje njihovih roditelja ili drugih na kupnju robe ili usluga koje se reklamiraju,

– iskorištavati posebno povjerenje koje maloljetnici imaju u roditelje, nastavnike ili druge osobe, ili

– nerazborito prikazivati maloljetnike u opasnim situacijama.

(9) Pružatelji medijskih usluga mogu u skladu sa člankom 10. ovoga Zakona utvrditi pravila ponašanja u pogledu dječjih programa koji sadržavaju ili su popraćeni neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom u vezi s hranom i pićima koji sadrže hranjive tvari i sastojke s prehrambenim ili fiziološkim učinkom, a posebno onih kao što su masnoća,

transmasne kiseline, sol/natrij i šećeri, čija se pretjerana uporaba u općoj prehrani ne preporučuje.

(10) Vijeće za elektroničke medije objavit će na svojoj internetskoj stranici pravila ponašanja koja su prihvaćena sukladno stavku 9. ovoga članka.

Članak 17.

(1) Sponzorirane audiovizualne medijske usluge i programi moraju zadovoljavati sljedeće uvjete:

– ni u kakvim se okolnostima na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, na njihov raspored, ne smije utjecati na način da se djeluje na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga,

– ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu i usluge,

– gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju ugovora o sponzorstvu,

– sponzorirani programi moraju jasno biti određeni kao takvi imenom, logotipom i/ili drugim simbolom sponzora, kao što je primjerice upućivanje na njegov/e proizvod/e ili njegovu/njegove uslugu/usluge ili njegov prepoznatljivi znak na primjeren način za programe na početku, tijekom i/ili na kraju programa.

(2) Audiovizualne medijske usluge ili programe ne smiju sponzorirati pravne ili fizičke osobe čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda.

(3) Kad audiovizualne medijske usluge ili programe sponzoriraju pravne ili fizičke osobe čija djelatnost uključuje proizvodnju ili prodaju medicinskih proizvoda i pružanje zdravstvene usluge, može se promicati ime ili imidž pravne ili fizičke osobe sponzora, ali se ne mogu promicati posebni medicinski proizvodi ili zdravstvene usluge dostupne samo na recept.

(4) Vijesti i informativni program ne smiju biti sponzorirani.

(5) Nije dopušteno prikazivanje logotipa sponzora tijekom dječjih programa i vjerskih programa.

(6) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju i na medijske usluge radija.

Članak 18.

(1) Nije dopušten plasman proizvoda.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, plasman proizvoda dopušten je u:

– kinematografskim djelima, filmovima i serijama napravljenima za audiovizualne medijske usluge, u športskim programima i programima lagane zabave, ali uz iznimku dječjih programa, ili

– slučajevima kada nema plaćanja pružatelju medijskih usluga, ali određene robe ili usluge, kao što su proizvodni rekviziti i nagrade, pružaju mu se besplatno u cilju njihovog uključivanja u audiovizualni program.

(3) Plasiranjem roba ili usluga u smislu stavka 2. podstavka 2. ovoga članka smatra se uključivanje u audiovizualni program isključivo robe ili usluge koja ima značajnu vrijednost. Vijeće za elektroničke medije pravilnikom će urediti način određivanja značajne vrijednosti roba ili usluga koje se plasiraju uzimajući u obzir da se vrijednost određuje u odnosu na visinu sredstava proizvodnje ili troškova plaćenih za plasiranje roba ili usluga u ovaj program.

(4) Audiovizualni programi koji sadrže plasman proizvoda moraju ispunjavati sve sljedeće uvjete:

– ni u kakvim okolnostima se na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, na njihov raspored, ne smije utjecati na način da se djeluje na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga,

– ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu ili usluge,

– ne smiju neprilično isticati dotični proizvod,

– gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju plasmana proizvoda,

– biti primjereno određeni na početku i na kraju audiovizualnog programa te kada se audiovizualni program nastavi nakon prekida za reklame, kako ne bi došlo do zbunjivanja gledatelja.

(5) Iznimno se odredbe stavka 4. podstavka 4. i 5. ovoga članka ne primjenjuju u slučaju kada audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda ne proizvodi niti naručuje sam pružatelj medijskih usluga ili trgovačko društvo povezano s pružateljem medijskih usluga.

(6) U svakom slučaju audiovizualni programi ne smiju uključivati plasiranje sljedećih proizvoda:

– duhanskih proizvoda ili cigareta ili plasiranje proizvoda pravnih ili fizičkih osoba čija je temeljna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, ili

– posebnih medicinskih proizvoda ili zdravstvenih usluga dostupnih samo na recept.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.

2. Audio i audiovizualne medijske usluge na zahtjev

Članak 19.

(1) Djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev može obavljati pravna ili fizička osoba koja ispunjava uvjete iz članka 5. ili 6. ovoga Zakona i ima

dopuštenje Vijeća za elektroničke medije za obavljanje ove djelatnosti (u daljnjem tekstu: pružatelj medijskih usluga na zahtjev).

(2) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka, Vijeće za elektroničke medije daje na temelju zahtjeva pružatelja medijskih usluga na zahtjev koji je ostvario tehničke uvjete za prijenos audiovizualnog i/ili radijskog programa i programske osnove koja sadrži programsko usmjerenje pružatelja medijskih usluga na zahtjev (opće ili specijalizirano).

(3) Prije donošenja odluke o davanju dopuštenja, Vijeće za elektroničke medije je ovlašteno sa regulatornim tijelima drugih država članica Europske unije razmijeniti informacije o pružatelju medijskih usluga na zahtjev ako se djelatnost iz stavka 1. ovoga članka odnosi i na druge države članice Europske unije.

(4) Vijeće za elektroničke medije dužno je donijeti odluku o davanju ili uskraćivanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka žurno, a najkasnije u roku od 30 dana od prijama urednog zahtjeva.

(5) Na temelju odluke o davanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka pružatelj medijskih usluga na zahtjev upisuje se u Upisnik koji vodi Vijeće za elektroničke medije.

(6) Vijeće za elektroničke medije će po službenoj dužnosti donijeti odluku o prestanku važenja dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka i brisati pružatelja medijskih usluga iz Upisnika u sljedećim slučajevima:

– ako pružatelj medijskih usluga u pisanom obliku izvijesti Vijeće za elektroničke medije o prestanku obavljanja djelatnosti,

– ako pružatelj medijskih usluga prekine obavljati djelatnost u razdoblju duljem od godine dana,

– ako pružatelj medijskih usluga više ne ispunjava tehničke uvjete prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa,

– ako je pružatelju medijskih usluga pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje upisane djelatnosti te

– nakon prestanka pravne osobe pružatelja medijskih usluga ili prestanka obrta.

(7) Dopuštenje za obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev može se prenijeti na drugu osobu zajedno s imovinom, pravima i obvezama prijeko potrebnim za neprekinuti nastavak ostvarivanja dopuštenja, uz prethodno pribavljenu suglasnost Vijeća za elektroničke medije.

(8) Popis pružatelja medijskih usluga iz stavka 1. ovoga članka Vijeće za elektroničke medije objavljuje na internetskoj stranici Vijeća.

(9) Sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka propisuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz članka 75. stavka 6. ovoga Zakona.

Članak 20.

(1) Audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje mogu ozbiljno naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika dostupne su samo na način kojim se osigurava da maloljetnici u uobičajenim okolnostima neće čuti ili vidjeti takve audiovizualne medijske usluge na zahtjev.

(2) Vijeće za elektroničke medije propisat će pravilnikom iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona odgovarajuće mjere za postupanje pružatelja medijskih usluga iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 21.

(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev moraju nastojati da njihove audiovizualne medijske usluge na zahtjev promiču proizvodnju i pristup europskim djelima, gdje je to izvedivo te uz pomoć odgovarajućih sredstava.

(2) Promicanje djela iz stavka 1. ovoga članka može se odnositi, između ostalog, na financijski doprinos koji usluge iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju za proizvodnju i stjecanje prava nad europskim djelima ili na udjel i/ili isticanje europskih djela u katalogu programa koji nude audiovizualne medijske usluge na zahtjev.

(3) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev dužni su ostvarivati i povećavati financijski doprinos ili udio i/ili isticanje europskih djela u katalogu programa u smislu stavka 2. ovoga članka sukladno kriterijima i načinu koji pravilnikom iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona utvrdi Vijeće za elektroničke medije.

(4) Vijeće za elektroničke medije ovlašteno je zatražiti od pružatelja audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev podatke o provedbi stavka 1. i 2. ovoga članka.

(5) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. i 2. ovoga članka najkasnije do 19. prosinca 2011. te svake četiri godine nakon toga.

3. Medijske usluge televizije i radija

Uvjeti za pružanje medijskih usluga televizije i radija

Članak 22.

(1) Djelatnost pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija može obavljati pravna i fizička osoba (u daljnjem tekstu: nakladnik televizije i/ili radija) koja je upisana u sudski ili drugi propisani registar u Republici Hrvatskoj u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisom, a koja je dobila koncesiju te sklopila ugovor o koncesiji u skladu s ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.

(2) Za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka pored općih i programskih uvjeta propisanih ovim Zakonom, nakladnik televizije i/ili radija mora ispuniti posebne tehničke, prostorne, financijske i kadrovske uvjete.

(3) Uvjete iz stavka 2. ovoga članka i postupak utvrđivanja uvjeta pravilnikom propisuje Vijeće za elektroničke medije, uz prethodno mišljenje Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije o tehničkim i prostornim uvjetima.

Programska načela i obveze

Članak 23.

(1) Programska osnova općeg televizijskog ili radijskoga programskog kanala mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje:

– vrsta audiovizualnog ili radijskog programa, odnosno njihovo razvrstavanje u pojedine skupine,

– predviđeni kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja,

– predviđeni maksimalni opseg oglasnih sadržaja,

– predviđeni opseg vlastitih i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela,

– vrijeme objavljivanja.

(2) Nakladnik televizije programskom osnovom iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje udio europskih djela iz članka 41. i 42. ovoga Zakona i audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članka 43. i 44. ovoga Zakona.

(3) Programska osnova specijaliziranog televizijskog ili radijskog programskog kanala mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje:

– vrsta audiovizualnog ili radijskog programa, od kojih više od 70% moraju biti istovrsni programi,

– predviđeni kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja,

– predviđeni maksimalni opseg oglasnih sadržaja,

– predviđeni opseg vlastitih i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela,

– omjer europskih djela iz članka 41. i 42. ovoga Zakona, audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članka 43. i 44. ovoga Zakona i drugih djela za nakladnike specijaliziranog televizijskog programa,

– vrijeme objavljivanja.

(4) Za promjenu ili dopunu programske osnove iz stavka 1. i 3. ovoga članka nakladnik televizije i/ili radija dužan je pribaviti prethodno mišljenje uredništva koje čine glavni urednik i urednici pojedinih audiovizualnih ili radijskih programa. Mišljenje uredništva utvrđuje se većinom glasova.

(5) Za promjenu, odnosno dopunu programske osnove iz stavka 1. i 3. ovoga članka koja se odnosi na više od 10% njezinog sadržaja na temelju kojeg je dana koncesija, nakladnik televizije i/ili radija mora pribaviti prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije. Uz zahtjev za prethodnu suglasnost nakladnik televizije i/ili radija prilaže mišljenje iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Programska osnova je prilog i čini sastavni dio ugovora o radu između nakladnika televizije i/ili radija i urednika, odnosno novinara. Posebna prava urednika i novinara koja nastaju zbog promjena ili dopuna programske osnove uređuju se dodatkom ugovoru o radu.

(7) Programska osnova nakladnika televizije i/ili radija na temelju koje je dana koncesija kao i njezine izmjene su javne i objavljuju se na internetskoj stranici Vijeća za elektroničke medije.

Članak 24.

Audiovizualni ili radijski programi trebaju osobito:

– objavljivati istinite informacije, poštovati ljudsko dostojanstvo i ljudska prava i temeljne slobode te pridonositi poštivanju tuđih mišljenja i uvjerenja,

– pridonositi slobodnom oblikovanju mišljenja, svestranom i objektivnom informiranju slušatelja i gledatelja, kao i njihovoj izobrazbi i zabavi,

– promicati hrvatske kulturne stečevine i poticati slušatelje i gledatelje na sudjelovanje u kulturnom životu,

– promicati međunarodno razumijevanje i osjećaj javnosti za pravdu, braniti demokratske slobode, služiti zaštiti okoliša, boriti se za ravnopravnost žena i muškaraca,

– promicati razumijevanje za pripadnike nacionalnih manjina.

Članak 25.

(1) Audiovizualni ili radijski programi moraju udovoljiti sljedećim kriterijima:

– događaji se moraju vjerno prikazati, a različiti pristupi i mišljenja moraju biti primjereno zastupljeni,

– vijesti moraju istinito i korektno predočiti činjenice i događaje, moraju biti nepristrane i profesionalno korektne te moraju poticati slobodno oblikovanje mišljenja,

– mišljenja i komentari moraju biti lako prepoznatljivi kao mišljenje ili komentar te mora biti razvidno čije se mišljenje ili komentar objavljuje.

(2) Nakladnik televizije i/ili radija je obvezan u audiovizualnom ili radijskom programu promicati nepristranost, poštujući razlike u mišljenjima o političkim ili gospodarskim pitanjima ili u svezi s trenutačnom javnom politikom.

(3) U proizvodnji i objavljivanju audiovizualnih ili radijskih programa nakladnik televizije i/ili radija mora poštivati autorska prava i srodna prava te je dužan pribaviti odobrenje ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje prava.

Članak 26.

(1) U audiovizualnim ili radijskim programima nije dopušteno:

– objavljivati priloge koji vrijeđaju dostojanstvo čovjeka,

– objavljivati priloge osobito nemoralnog i pornografskog sadržaja,

– na bilo koji način poticati, promicati i veličati nasilje i kriminal te poticati građane, a posebice djecu i mladež, na uporabu duhanskih proizvoda, alkohola ili droga.

(2) Nisu dopušteni audiovizualni ili radijski programi koji mogu ozbiljno ugroziti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika, posebno oni koji uključuju pornografiju ili bezrazložno nasilje.

(3) Audiovizualne ili radijske programe za koje je vjerojatno da bi mogli ugroziti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika nije dopušteno objavljivati, osim kada je od nakladnika televizije ili radija osigurano, odabirom vremena emitiranja ili bilo kojom tehničkom mjerom, da maloljetnici u području prijenosa neće, u uobičajenim okolnostima, čuti ili vidjeti takve programe. Ako se takvi programi emitiraju u nekodiranom obliku, nakladnik je obvezan osigurati da im prethodi zvučno upozorenje ili da ih je moguće prepoznati s pomoću vizualnih simbola za cijelo vrijeme njihova trajanja.

(4) Vijeće za elektroničke medije propisat će pravilnikom tehničke mjere i način postupanja nakladnika televizije i/ili radija u slučaju iz stavka 2. i 3. ovoga članka.

Članak 27.

(1) Nakladnik televizije i/ili radija mora voditi očevidnik o objavljenom audiovizualnom ili radijskom programu i mora čuvati snimke cjelovito objavljenoga programa najmanje 90 dana od objavljivanja, a u slučaju prigovora ili spora, snimku spornog sadržaja dužan je čuvati do okončanja spora.

(2) Nakladnik televizije i/ili radija iz stavka 1. ovoga članka dužan je na zahtjev Vijeća za elektroničke medije bez odgode dostaviti snimku objavljenog audiovizualnog ili radijskog programa.

(3) Način vođenja očevidnika iz stavka 1. ovoga članka te kvalitetu snimke propisuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 28.

Državna tijela i njihovi predstavnici te sindikati i različite interesne skupine ne smiju utjecati na nakladnika televizije i/ili radija glede stvaranja audiovizualnog ili radijskog programa.

Oglašavanje

Članak 29.

(1) Oglašavanje i teletrgovina moraju biti lako prepoznatljivi i razlikovati se od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih tehnika oglašavanja, oglašavanje i teletrgovina moraju se jasno odvojiti od drugih dijelova programa putem optičkih i/ili akustičkih i/ili prostornih sredstava.

(2) Odvojeni promidžbeni spotovi i spotovi teletrgovine, osim u prijenosu športskih događaja, su iznimka.

(3) Usporedno oglašavanje dopušteno je samo uz ispunjenje pretpostavki iz Zakona o nedopuštenom oglašavanju.

Članak 30.

(1) U oglašavanju i teletrgovini namijenjenim maloljetnicima ili koje koriste maloljetnike, izbjegavat će se sve što bi moglo nauditi njihovim interesima imajući obzira prema njihovoj posebnoj osjetljivosti i podložnosti te se ne smije prouzročiti moralna ili fizička šteta maloljetnicima.

(2) Nije dopušteno oglašavanje u kojem se žene i muškarci prikazuju na uvredljiv ili ponižavajući način, s obzirom na spol ili spolno opredjeljenje.

(3) Nije dopušteno oglašavanje političkih stranaka, koalicija i nezavisnih zastupnika predstavničkih tijela, osim za vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

Članak 31.

(1) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina oružja, streljiva i pirotehničkih sredstava, duhana i duhanskih proizvoda te droge.

(2) Oglašavanje lijekova i medicinskih proizvoda mora odgovarati uvjetima propisanim Zakonom o lijekovima, Zakonom o medicinskim proizvodima i podzakonskim aktima donesenim na temelju tih Zakona te odredbama ovoga Zakona.

(3) Nije dopuštena teletrgovina lijekova, medicinskih proizvoda i zdravstvenih usluga.

(4) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića, osim ako Zakonom o hrani i podzakonskim propisima donesenim na temelju toga Zakona nije drugačije propisano.

(5) Oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića iz stavka 4. ovoga članka mora udovoljavati sljedećim pravilima:

– ne smiju biti usmjereni posebno na maloljetnike ili, posebice, prikazivati maloljetnike koji konzumiraju takva pića,

– ne smiju povezivati konzumiranje alkohola s poboljšanim fizičkim stanjem ili vožnjom,

– ne smiju stvarati dojam da potrošnja alkohola pridonosi socijalnom ili seksualnom uspjehu,

– ne smiju tvrditi da alkohol ima ljekovita svojstva ili da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje osobnih konflikata,

– ne smiju poticati neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazivati apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu,

– ne smiju stavljati naglasak na visok sadržaj alkohola kao pozitivno svojstvo pića.

Članak 32.

(1) Trajanje spotova za oglašavanje i spotova za teletrgovinu unutar pojedinog sata, uz izuzeće za televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te za televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi iz članka 34. stavka 2. ovoga Zakona, ne smije prijeći 12 minuta.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na najave nakladnika televizije vezane uz vlastite programe i sporedne proizvode neposredno proizišle iz tih programa, najave sponzorstava i plasman proizvoda.

(3) Oglašavanje i teletrgovina u audiovizualnom programu umetat će se između programa. Promidžbeni spotovi i teletrgovina mogu se umetati i za vrijeme audiovizualnog programa ali tako da integritet programa i prava nositelja prava ne budu oštećeni, uzimajući u obzir prirodne stanke u programu kao i trajanje i značaj programa.

(4) Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne emisije), kinematografskih djela i informativnih programa može se prekidati oglašavanjem i/ili teletrgovinom jednom u svakom predviđenom razdoblju od 30 minuta.

(5) Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u prijenos vjerskih službi.

(6) Programi za djecu, ako su kraći od 30 minuta, neće se prekidati promidžbenim spotovima i/ili spotovima za teletrgovinu. Programi za djecu mogu se prekinuti oglašavanjem i/ili teletrgovinom jednom za svako predviđeno razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je predviđeno trajanje programa dulje od 30 minuta.

(7) Odredbe ovoga članka ne odnose se na oglašavanje u radijskim programima.

Članak 33.

(1) Tijela državne uprave kao i pravne osobe u pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske dužne su 15% godišnjeg iznosa namijenjenog promidžbi svojih usluga ili aktivnosti utrošiti na oglašavanje u audiovizualnim ili radijskim programima regionalnih i lokalnih nakladnika televizije i/ili radija.

(2) Tijela državne uprave kao i pravne osobe u pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske dužni su do 31. ožujka svake kalendarske godine izvijestiti Vijeće za elektroničke medije o obavljenom oglašavanju sukladno stavku 1. ovoga članka.

Članak 34.

(1) Izlozi namijenjeni za teletrgovinu moraju biti jasno određeni kao takvi pomoću optičkih i akustičkih sredstava i bez prekida trajati najmanje 15 minuta.

(2) Odredbe ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi, osim odredbi članka 32. stavka 3., 4., 5. i 6. te članka 42. i 44. ovoga Zakona.

Sponzorstvo

Članak 35.

Političke stranke i koalicije ne smiju biti sponzori audiovizualnog ili radijskog programa osim u vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

Vrijeme objavljivanja

Članak 36.

(1) Svi audiovizualni ili radijski programi koji se objavljuju putem radijskog ili televizijskog emitiranja svakog dana od 0 do 24 sata ulaze u dnevno vrijeme objavljivanja, osim kada je ovim Zakonom drugačije propisano.

(2) Godišnje vrijeme objavljivanja prema ovom Zakonu obuhvaća sve audiovizualne ili radijske programe koji se objave od 1. siječnja do 31. prosinca pojedine godine, osim programa koji su ovim Zakonom od toga izuzeti.

(3) Nakladnik radija na državnoj i regionalnoj razini te na razini županije i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 12 sati radijskog programa dnevno, a nakladnik radija na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 6 sati radijskog programa dnevno, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme trajanja programa.

(4) Nakladnik televizije na državnoj i regionalnoj razini te na razini županija i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 6 sati audiovizualnog programa dnevno, a nakladnik televizije na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 3 sata audiovizualnog programa dnevno, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme trajanja programa.

(5) Nakladnik televizije i/ili radija na regionalnoj razini mora najmanje 10% ukupnoga tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme posvećeno priopćavanju vijesti i obavijesti.

(6) Nakladnik televizije i/ili radija na lokalnoj razini mora najmanje 10% ukupnoga tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćavanju lokalnih vijesti i obavijesti na području koncesije, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme posvećeno priopćavanju lokalnih vijesti i obavijesti.

(7) Nakladnik televizije i/ili radija na državnoj i regionalnoj razini mora dnevno objavljivati informativni program u trajanju od najmanje 30 minuta u okviru kojega najmanje jednu informativnu emisiju u trajanju od najmanje 20 minuta, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme trajanja programa, odnosno informativne emisije.

(8) U vrijeme izborne promidžbe nakladnik televizije i/ili radija mora omogućiti svim političkim strankama promidžbu pod jednakim uvjetima sukladno izbornim propisima i uputama nadležnog tijela koje nadzire ili provodi izbore.

(9) Odredbe stavka 5., 6. i 7. ovoga članka ne odnose se na nakladnika specijaliziranog televizijskog i/ili radijskog programskog kanala.

Vlastita proizvodnja

Članak 37.

(1) Vlastitom proizvodnjom smatraju se informativne, kulturno-umjetničke, glazbene, športske i druge emisije te drugi izvorno proizvedeni audiovizualni i/ili radijski programi čiji je proizvođač nakladnik televizije i/ili radija ili su proizvedeni po njegovoj narudžbi i za njegov račun.

(2) Ako je pri izradi audiovizualnog i/ili radijskog programa sudjelovalo više nakladnika televizije i/ili radija s ulogom, u vlastitu proizvodnju, svakome se ubraja dio razmjeran ulogu.

(3) U vlastitu proizvodnju ubrajaju se i premijera i prva repriza hrvatskih audiovizualnih djela.

(4) U vlastitu proizvodnju radijskog programa u skladu s odredbama članka 38. ovoga Zakona ubraja se i objavljivanje hrvatske glazbe.

(5) Oglasi, uključivo s radijskom i televizijskom prodajom te naplatne obavijesti ne smatraju se audiovizualnim i/ili radijskim programima nastalim u vlastitoj proizvodnji.

(6) Vijeće za elektroničke medije pravilnikom propisuje detaljnija mjerila za određivanje audiovizualnih ili radijskih programa koji se smatraju vlastitom proizvodnjom.

Članak 38.

(1) Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 20% dnevnog vremena objavljivanja svakoga audiovizualnog programa nakladnika televizije a od toga najmanje 50% između 16 i 22 sata, osim ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.

(2) Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 30% dnevnog vremena objavljivanja svakoga radijskog programa nakladnika radija, osim ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.

(3) Repriziranje radijske ili televizijske emisije mora biti jasno označeno u skladu s tehničkim mogućnostima. U udio iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se ubrojiti samo prva repriza emisije.

(4) Način označavanja repriza emisija iz stavka 3. ovoga članka pobliže uređuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona.

(5) Odredbe ovoga članka ne odnose se na nakladnika specijaliziranog televizijskog i/ili radijskog programskog kanala.

Članak 39.

(1) Hrvatska glazba mora činiti najmanje 20% dnevnog objavljivanja glazbenog programa predviđenog programskom shemom radijskog programa.

(2) U udio iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona može se ubrojiti najviše 20% vremena dnevnog objavljivanja u kojem se izvodi hrvatska glazba.

(3) Odredbe ovoga članka ne odnose se na nakladnika specijaliziranog radijskog programskog kanala.

Hrvatska audiovizualna djela

Članak 40.

(1) Hrvatska audiovizualna djela prema ovom Zakonu su djela izvorno proizvedena na hrvatskom jeziku ili djela namijenjena nacionalnim manjinama na njihovim jezicima, kao i djela hrvatske kulturne baštine.

(2) Audiovizualna djela iz stavka 1. ovoga članka su samo ona djela koja se izražavaju slikama koje u slijedu daju dojam pokreta izražena kao individualne intelektualne tvorevine, kao što su filmovi i drame, kulturno-umjetničke i zabavne serije, dokumentarna, obrazovna i druga audiovizualna djela.

(3) Vijeće za elektroničke medije će pravilnikom propisati detaljnija mjerila za određivanje programa koji se smatraju hrvatskim audiovizualnim djelima.

Europska djela

Članak 41.

(1) Europska djela u smislu ovoga Zakona su:

– djela koja potječu iz država članica Europske unije,

– djela koja potječu iz europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji te ispunjavaju uvjete propisane stavkom 3. ovoga članka,

– djela koja su proizvedena u koprodukciji u okviru sporazuma koji se odnose na audiovizualni sektor i koji su sklopljeni između Europske unije i trećih zemalja i koja ispunjavaju uvjete definirane u svakom od tih sporazuma.

(2) Odredbe stavka 1. podstavka 2. i 3. ovoga članka odnose se samo na države u kojima audiovizualna djela koja potječu iz država članica Europske unije nisu predmet diskriminacijskih mjera.

(3) Djela iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka su ona koja su ostvarili pretežito autori i radnici s prebivalištem u državi ili državama iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka ako udovoljavaju jednom od sljedećih uvjeta:

– ako su proizvođači tih djela osnovani u jednoj ili više navedenih država, ili

– ako je pojedino djelo nastalo pod nadzorom i stvarnom kontrolom jednoga ili više proizvođača koji su osnovani u jednoj ili više navedenih država, ili

– ako je doprinos koproducenata iz navedenih država prevladavajući u odnosu na ukupne troškove koprodukcije, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više proizvođača osnovanih izvan navedenih država.

(4) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovoga članka, a nastala su u okviru bilateralnih koprodukcijskih ugovora sklopljenih između država članica Europske unije i trećih država, smatrat će se europskim djelima ako većinski dio ukupnih troškova proizvodnje snose koproducenti iz Europske unije, a proizvodnju ne nadzire jedan ili više proizvođača osnovanih izvan područja država članica Europske unije.

Članak 42.

(1) Nakladnik televizije mora nastojati da europska djela čine većinski udio njegovoga godišnjeg vremena objavljivanja.

(2) Nakladnik televizije koji ne postigne opseg udjela europskih djela iz stavka 1. ovoga članka mora svake godine povećati udio tih djela u odnosu na prošlu godinu sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom koji donosi Vijeće za elektroničke medije, uzimajući u obzir njegove obveze informativnoga, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima, a pri tome je najmanji početni opseg 20%.

(3) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, športskim događajima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.

(4) U opseg udjela europskih djela ubrajaju se audiovizualna djela vlastite proizvodnje i hrvatska audiovizualna djela.

(5) Odredbe prethodnih stavaka ne primjenjuju se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu.

(6) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. do 4. ovoga članka najkasnije do 3. listopada 2011. te svake dvije godine nakon toga.

Audiovizualna djela neovisnih proizvođača

Članak 43.

(1) Neovisni proizvođač audiovizualnih djela (u daljnjem tekstu: neovisni proizvođač) je pravna ili fizička osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

– da je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela i ima sjedište u Republici Hrvatskoj ili u jednoj od država članica Europske unije,

– da nije uključena u organizacijsku strukturu nakladnika televizije,

– da nakladnik televizije može imati najviše 25% udjela kapitala u proizvođaču ili upravljačkih odnosno glasačkih prava,

– da po narudžbi pojedinog nakladnika televizije ostvaruje najviše polovicu svoje godišnje proizvodnje.

(2) Neovisni proizvođač je i pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela, a ima sjedište u jednoj od trećih država, ako europska djela čine većinski udio njegove audiovizualne proizvodnje u zadnje tri godine i uz to ispunjava uvjete iz stavka 1. podstavka 2. i 3. ovoga članka.

(3) Neovisni proizvođač ne može biti pravna ili fizička osoba čiji prosječni udio financijskih sredstava za pokriće ukupnih troškova proizvodnje, odnosno koprodukcije u kojima je sudjelovao u posljednje tri godine, ne prelazi 10%.

Članak 44.

(1) Nakladnik televizije mora nastojati osigurati da udio europskih djela neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 10% vremena.

(2) Nakladnik televizije koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz stavka 1. ovoga članka mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom koji donosi Vijeće za elektroničke medije, uzimajući u obzir njegove obveze informativnoga, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima.

(3) Najmanje polovica djela iz ovoga članka mora biti proizvedena u posljednjih pet godina.

(4) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, športskim događajima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.

(5) Odredbe prethodnih stavaka ne odnose se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu.

(6) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. do 4. ovoga članka najkasnije do 3. listopada 2011. te svake dvije godine nakon toga.

Pravo na kratku informaciju

Članak 45.

(1) Za potrebe kratkih vijesti svaki nakladnik televizije i/ili radija osnovan u Europskoj uniji ima pod jednakim uvjetima pravo na pristup događajima od značajnog interesa za javnost koje na osnovi isključivih prava prenose nakladnici televizije i/ili radija koji su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.

(2) Ako je nakladnik televizije i/ili radija osnovan u Republici Hrvatskoj ostvario isključiva prava na događaj od značajnog interesa za javnost, drugi nakladnik televizije i/ili radija osnovan u Republici Hrvatskoj može tražiti pristup navedenom događaju od tog nakladnika televizije i/ili radija. Svi nakladnici televizije i/ili radija imaju pravo na pristup događajima od značajnog interesa za javnost pod jednakim uvjetima.

(3) Vijeće za elektroničke medije osigurava pristup događajima iz stavka 1. i 2. ovoga članka na način da nakladniku televizije i/ili radija dopusti slobodan odabir kratkih isječaka iz prijenosnog signala drugog nakladnika televizije i/ili radija uz označavanje najmanje njihovog izvora, osim ako to nije moguće iz praktičnih razloga. Način osiguranja pristupa prijenosnom

signalu propisuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom, uz prethodno mišljenje Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije.

(4) Nakladnik televizije i/ili radija može, prije i umjesto pristupa prijenosnom signalu u smislu stavka 3. ovoga članka, ostvariti pristup događajima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i pristupom mjestu takvih događaja radi snimanja kratkog isječka ili korištenjem snimljenog materijala drugog nakladnika televizije i/ili radija koji ima isključiva prava na prijenos događaja od značajnog interesa za javnost.

(5) Kratki isječci koriste se isključivo za programe općih vijesti, a u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev mogu se koristiti samo ako isti pružatelj medijskih usluga nudi isti program uz vremenski odmak.

(6) Kratkom informacijom prema ovom članku smatra se obavijest u trajanju najviše minutu i pol koja se objavljuje u sklopu informativnog programa.

(7) Nakladnik televizije i/ili radija koji prenosi događaj od značajnog interesa za javnost smije od drugog nakladnika televizije i/ili radija kao naknadu tražiti samo plaćanje stvarnih troškova koji nastanu radi izvršavanja te obveze nakladnika. Predviđena naknada ne smije premašivati dodatne troškove izravno nastale omogućavanjem pristupa.

(8) Pravo na kratku informaciju mora se izvršiti na način da se ne prekida tijek događaja.

(9) Kada se događaj od značajnog interesa za javnost sastoji od više organizacijski samostalnih zbivanja, svako se samostalno zbivanje u pogledu ostvarivanja prava na kratku informaciju smatra događajem od značajnog interesa za javnost.

(10) Kada događaj od značajnog interesa za javnost traje dva ili više dana, nakladnik televizije i/ili radija ima pravo svaki dan proizvesti jednu kratku informaciju o tom događaju.

(11) Nakladnik televizije i/ili radija koji je iskoristio pravo na kratku informaciju mora omogućiti jednokratno korištenje snimke drugom nakladniku televizije i/ili radija koji događaj nije mogao snimiti, te ima pravo za to tražiti naknadu razmjernog dijela stvarnih troškova te navođenje svojeg imena, odnosno tvrtke na objavi.

(12) Pravo na kratku informaciju može se u skladu sa člankom 10. ovoga Zakona utvrditi i u pogledu pristupa događajima od značajnog interesa za javnost koji se ne prenose na osnovi isključivih prava.

Pravo javnosti na praćenje događaja od značajne važnosti za društvo

Članak 46.

(1) Nakladnik televizije ne smije na temelju dobivenih isključivih prava emitirati događaje za koje se smatra da su od značajne važnosti za društvo, na način kojim bi znatnom dijelu javnosti u Republici Hrvatskoj uskratio mogućnost praćenja takvih događaja putem izravnog prijenosa ili odgođenog prijenosa na televiziji slobodnog pristupa.

(2) Vijeće za elektroničke medije utvrđuje popis događaja iz stavka 1. ovoga članka, bilo nacionalnih ili stranih, za koje smatra da su od značajne važnosti za društvo, te određuje

trebaju li ti događaji biti u cijelosti ili djelomično dostupni za izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, u cijelosti ili djelomično odgođeni prijenos.

(3) Vijeće za elektroničke medije dužno je o popisu iz stavka 2. ovoga članka i drugim mjerama koje je poduzelo ili namjerava poduzimati odmah obavijestiti Europsku komisiju koja provodi postupak utvrđivanja njihove usklađenosti s pravom Europske zajednice i priopćavanja ostalim državama članicama Europske unije. Obavijest o utvrđenom popisu i mjerama Vijeće za elektroničke medije dostavit će i državama potpisnicama međunarodnih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku.

(4) Nakladnici televizije unutar nadležnosti Republike Hrvatske ne smiju koristiti isključiva prava koja su kupili nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, na način da znatnom dijelu javnosti u drugoj državi članici Europske unije ili državi potpisnici međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku uskrate mogućnost praćenja događaja koji su od značajne važnosti za društvo sukladno njezinom nacionalnom zakonodavstvu, a koje je ona odredila za cjelovit ili djelomičan izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, cjelovit ili djelomičan odgođeni prijenos na televiziji besplatnog pristupa.

(5) Suprotno je ovome Zakonu ako događaj iz stavka 1. ovoga članka na temelju dobivenih isključivih prava prenosi nakladnik televizije čiji audiovizualni program može pratiti manje od 60% stanovništva Republike Hrvatske ili je za praćenje toga programa potrebno dodatno plaćanje (naplatna TV), osim pristojbe propisane Zakonom o Hrvatskoj radioteleviziji.

Povezivanje audiovizualnih i radijskih programa u mreže

Članak 47.

(1) Nakladnici televizije i/ili radija mogu se uz prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije programski povezivati u regionalne ili nacionalne mreže, s regionalnim i širim pokrivanjem područja, pod sljedećim uvjetima:

– da povezani nakladnici televizije i/ili radija posebnim aktom imenuju odgovornog urednika zajedničkog programa koji odgovara za prenošenje audiovizualnog i/ili radijskog programa u skladu s ovim Zakonom, a akt o imenovanju dostave Vijeću za elektroničke medije 15 dana prije početka objavljivanja zajedničkog audiovizualnog i/ili radijskog programa,

– da svaki od povezanih nakladnika objavljuje na području za koje mu je bila dana radijska koncesija najmanje dva sata radijskog programa vlastite proizvodnje dnevno u vremenu između 7 i 22 sata,

– da je zajednička vlastita proizvodnja povezanih nakladnika televizije i/ili radija na hrvatskom jeziku, u koju se ne uračunava program iz prethodnog podstavka, te da dnevno iznosi najmanje 25% audiovizualnog i/ili radijskog programa koji se objavljuju putem mreže,

– da povezani nakladnici televizije i/ili radija oblikuju zajedničku programsku osnovu i pisani akt o načinu izvršavanja programske osnove te oba dokumenta dostave Vijeću za elektroničke medije radi pribavljanja prethodne suglasnosti.

(2) Nacionalna mreža programa je audiovizualni ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 60% stanovništva Republike Hrvatske. Regionalna mreža programa je audiovizualni ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 70% stanovništva regije.

(3) Regionalna ili nacionalna mreža iz ovoga članka u pogledu programskih zahtjeva i ograničenja iz ovoga Zakona smatra se kao jedinstveni audiovizualni ili radijski program.

Neprofitni audiovizualni i radijski programi

Članak 48.

(1) Neprofitnim audiovizualnim i/ili radijskim programom smatra se program koji dnevno objavljuje najmanje 50% vlastite proizvodnje informativnih, kulturnih, obrazovnih i zabavnih sadržaja, pri čemu najmanje 25% dnevne produkcije mora služiti zadovoljavanju informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba javnosti.

(2) Nakladnici neprofitne televizije i/ili radija mogu biti samo obrazovne i manjinske ustanove, studentske udruge, školske udruge te udruge građana i druge nevladine udruge s pravnom osobnošću, s najmanje tri godine neprekinutog i javno priznatog rada na području zadovoljavanja informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba javnosti.

(3) Dobit od djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka nakladnik televizije i/ili radija smije koristiti samo za unapređenje i razvoj vlastite djelatnosti.

(4) Plaće zaposlenih radnika te naknade članovima tijela upravljanja i nadzora nakladnika neprofitne televizije i/ili radija te druge naknade (putni troškovi, dnevnice itd.) ne mogu premašiti iznos koji je propisan ili uobičajen za javne ustanove koje se financiraju iz državnog proračuna.

(5) Status nakladnika neprofitne televizije i/ili radija u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri davanju odnosno oduzimanju koncesije.

(6) Nakladnik neprofitne televizije i/ili radija može objavljivati promidžbene poruke do 3 minute u jednom satu.

(7) Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji ne može se mijenjati status nakladnika prema stavku 5. ovoga članka.

Članak 49.

(1) Obrazovne ustanove, studentske udruge i školske udruge s pravnom osobnošću mogu biti nakladnici audiovizualnog i/ili radijskog programa ako programe proizvode i objavljuju pretežito učenici, odnosno studenti, a namijenjeni su školskoj, odnosno studentskoj javnosti, te ako djelatnost obavljaju kao neprofitni audiovizualni i/ili radijski program.

(2) Programi nakladnika iz stavka 1. ovoga članka su informacije svih vrsta i autorska djela kojima je svrha obavještavanje te zadovoljavanje obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba djece i mladih, studentske i šire javnosti.

(3) Status nakladnika iz stavka 1. ovoga članka, u skladu s ovim Zakonom, odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri davanju, odnosno oduzimanju koncesije.

IV. ZAŠTIĆENE USLUGE

Članak 50.

(1) Zabranjeno je izrađivanje, proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, davanje u najam, zakup ili posjedovanje nedopuštenih sredstava koja omogućuju pristup zaštićenoj usluzi za komercijalne svrhe.

(2) Zabranjeno je instaliranje, održavanje ili zamjena sredstava iz stavka 1. ovoga članka za komercijalne svrhe.

(3) Zabranjene su komercijalne komunikacije koje promoviraju nedopuštena sredstva, kao i plasiranje ili oglašavanje takvih sredstava.

(4) Zabranjeno je privatno posjedovanje nedopuštenih sredstava koja omogućuju pristup zaštićenoj usluzi.

Članak 51.

(1) Pružatelju zaštićene usluge osigurava se sudska zaštita.

(2) Pružatelj zaštićene usluge može protiv povreditelja prava ostvariti pravnu zaštitu i naknadu štete prema općim pravilima o naknadi štete.

V. ZAŠTITA PLURALIZMA I RAZNOVRSNOSTI ELEKTRONIČKIH MEDIJA

Javnost vlasništva

Članak 52.

(1) Pružatelji medijskih usluga dužni su do 31. siječnja svake kalendarske godine Vijeću za elektroničke medije dostaviti podatke o pravnoj osobi i sjedištu, odnosno imenu i prezimenu te prebivalištu svih pravnih i fizičkih osoba koje su neposredno ili posredno postale imatelji dionica ili udjela u tom pružatelju medijskih usluga, s podatkom o postotku dionica ili udjela.

(2) Pružatelju medijskih usluga koji ne izvrši obvezu iz stavka 1. ovoga članka Vijeće za elektroničke medije uputit će pisano upozorenje s obrazloženjem mogućih sankcija za neizvršenje obveze.

(3) Podatke iz stavka 1. ovoga članka pružatelj medijskih usluga je obvezan objaviti u »Narodnim novinama«. Podaci o dioničarima i nositeljima udjela do 1% vrijednosti kapitala objavljuju se zbirno.

Povezane osobe

Članak 53.

(1) Povezane osobe u smislu ovoga Zakona su osobe koje su međusobno povezane upravljanjem, kapitalom ili na drugi način koji im omogućuje da zajednički oblikuju poslovnu politiku, posluju usklađeno s namjerom postizanja zajedničkih ciljeva, odnosno tako da jedna osoba ima mogućnost usmjeravati drugu ili na bitan način utjecati na nju u odlučivanju o financiranju i poslovanju, odnosno odlučivanju o programskoj osnovi medija.

(2) Povezanim osobama smatraju se osobe povezane:

– krvnim srodstvom kao članovi uže obitelji (roditelji, djeca, braća i sestre, posvojitelji i posvojenici),

– brakom ili izvanbračnom zajednicom,

– po tazbini kao članovi uže obitelji bračnog druga,

– kao imatelji ukupnog poslovnog udjela, dionica, odnosno drugih prava na temelju kojih sudjeluju u upravljanju druge osobe najmanje sa 25 % glasačkih prava,

– na način da kod obje osobe, ista osoba ima ukupni poslovni udjel, dionice odnosno druga prava na temelju kojih sudjeluje u upravljanju svake od njih s najmanje 25% glasačkih prava,

– marketinškim ili drugim ugovorom, kada kroz tromjesečno ili dulje razdoblje u jednoj godini ostvaruju više od 30% prihoda od oglašavanja,

– kao povezana društva u smislu Zakona o trgovačkim društvima,

– na način da su članovi uprave ili nadzornoga odbora u društvu u kojem obavljaju ovu dužnost i osobe koje se smatraju povezanim s čelnicima uprave ili nadzornoga odbora toga društva na način utvrđen u ovom stavku.

Ograničenje koncentracije

Članak 54.

Nedopuštenom koncentracijom u području medija smatra se ako:

– nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu drugog nakladnika koji ima istu takvu koncesiju ili koncesiju na regionalnoj, županijskoj, gradskoj ili općinskoj razini, s više od 25%, i obrnuto,

– nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka, s udjelom većim od 10%, i obrnuto,

– nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu pravne osobe koja obavlja djelatnost novinske agencije, s udjelom većim od 10%, i obrnuto,

– nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i istodobno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka,

– nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju lokalne ili regionalne razine pokrivanja i ima udio u kapitalu drugoga takvog nakladnika regionalne ili lokalne razine pokrivanja na istom području sa više od 30%,

– nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju regionalne ili lokalne razine pokrivanja i istodobno, u istom ili susjednom području, izdaje dnevne novine lokalnog značenja,

– pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona istodobno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka,

– pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka, s udjelom većim od 10%, i obrnuto.

Članak 55.

Smatra se da postoji nedopuštena koncentracija u području medija i u slučajevima iz članka 54. ovoga Zakona ako u kapitalu drugog nakladnika televizije i/ili radija, novinskog nakladnika dnevnog tiska ili novinske agencije ima udjel iznad utvrđene visine kapitala, fizička ili pravna osoba koja je osnivač nakladnika televizije i/ili radija ili pružatelja medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona, odnosno osnivač, ili s njim povezane osobe u smislu članka 53. ovoga Zakona.

Članak 56.

(1) Vijeće za elektroničke medije neće dati koncesiju najpovoljnijem ponuditelju odabranom na temelju raspisanoga javnog natječaja za davanje koncesije ako se utvrdi da bi davanjem koncesije nastala nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

(2) Svaki podnositelj ponude na raspisani javni natječaj za davanje koncesije dužan je uz ponudu dostaviti ovjerenu izjavu da se eventualnim dobivanjem koncesije ne ostvaruje nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

(3) Pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona dužan je uz zahtjev za izdavanje dopuštenja za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa dostaviti izjavu da se davanjem ovoga dopuštenja ne ostvaruje nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

Članak 57.

(1) Svaku promjenu vlasničke strukture nakladnik televizije i/ili radija i pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona mora pisanim putem prijaviti Vijeću za elektroničke medije.

(2) Ako Vijeće za elektroničke medije utvrdi da je nastalim promjenama vlasničke strukture ostvarena nedopuštena koncentracija u području medija, naložit će nakladniku televizije i/ili radija i pružatelju medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona da u određenom roku uskladi svoju vlasničku strukturu na način koji nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

(3) Ako nakladnik televizije i/ili radija ne postupi u skladu s nalogom Vijeća za elektroničke medije, primijenit će se odredbe ovoga Zakona o prestanku važenja koncesije prije isteka roka na koji je dana, a odluku o oduzimanju koncesije donosi Vijeće za elektroničke medije.

(4) Ako pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona ne postupi u skladu s nalogom Vijeća za elektroničke medije, primjenjivat će se odredbe ovoga Zakona o prestanku važenja dopuštenja za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa.

Članak 58.

(1) Domaća pravna osoba kojoj su osnivači i strane pravne osobe registrirane u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala, ne može sudjelovati u javnom natječaju za davanje koncesije sukladno ovom Zakonu.

(2) Ako se naknadno utvrdi da je jedan od osnivača nakladnika televizije i/ili radija kojemu je dana koncesija strana pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka, primijenit će se odredbe članka 57. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

Članak 59.

(1) Pojedini nakladnik može obavljati samo medijsku uslugu televizije ili samo medijsku uslugu radija.

(2) Odredba prethodnog stavka ne primjenjuje se ako nakladnik pribavi odobrenje Vijeća za elektroničke medije na temelju ovoga Zakona, a u slučaju kada medijske usluge televizije i radija ne obavlja na istom području.

Članak 60.

(1) Pravna osoba čija je djelatnost prikupljanje, oblikovanje i posredovanje oglasa, kao i fizička ili pravna osoba te skupina povezanih osoba, koja u kapitalu, odnosno imovini te vrste ima više od 10 % vlasničkog udjela ili više od 10 % upravljačkih, odnosno glasačkih prava, ne može biti nakladnik televizije i/ili radija i/ili osnivač nakladnika televizije, odnosno radija, niti može imati vlasništvo dionica ili udjele u kapitalu nakladnika televizije i/ili radija.

(2) Ako Vijeće za elektroničke medije utvrdi da je nastala nedopuštena promjena vlasničke strukture iz stavka 1. ovoga članka, naložit će nakladniku televizije i/ili radija da u određenom roku uskladi svoju vlasničku strukturu na način koji nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

(3) Ako nakladnik televizije i/ili radija ne postupi u skladu s nalogom Vijeća za elektroničke medije, primijenit će se odredbe ovoga Zakona o prestanku važenja koncesije prije isteka roka na koji je dana, a odluku o oduzimanju koncesije donosi Vijeće za elektroničke medije.

Članak 61.

Operator koji obavlja djelatnost prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa ne može biti nakladnik televizije i/ili radija te pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona.

Članak 62.

Odredbe o vlasništvu i koncentraciji primjenjuju se i na strane pravne i fizičke osobe bez obzira na to u kojoj državi imaju svoje sjedište, odnosno stalno prebivalište, osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.

Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija

Članak 63.

(1) Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti (u daljnjem tekstu: Fond) je Fond Agencije za elektroničke medije.

(2) Izvor financijskih sredstava Fonda su sredstva osigurana odredbama ovoga Zakona i Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji.

Članak 64.

(1) Sredstvima Fonda poticat će se proizvodnja i objavljivanje audiovizualnih i radijskih programa nakladnika televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini koji je od javnog interesa, te audiovizualni i radijski programi nakladnika neprofitne televizije i/ili radija, a osobito su važni za:

– ostvarivanje prava građana na javno informiranje,

– poticanje kulturne raznolikosti i njegovanje baštine,

– razvoj odgoja, obrazovanja, znanosti i umjetnosti,

– poticanje stvaralaštva na narječjima hrvatskog jezika,

– poticanje posebnih programa na područjima od posebne državne skrbi,

– nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj,

– poticanje razvoja svijesti o ravnopravnosti spolova,

– poticanje kvalitetnih programa za djecu i mlade kojima je cilj promicanje njihove dobrobiti.

(2) Sredstvima Fonda poticat će se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini te nakladnicima neprofitne televizije i/ili radija.

(3) Sredstvima Fonda neće se poticati proizvodnja zabavnog programa i programa iz članka 43. ovoga Zakona.

(4) Sredstva Fonda u jednakom omjeru raspoređivat će se za poticanje pluralizma i raznovrsnosti audiovizualnih i radijskih programa. Kriteriji za dodjelu sredstava su:

– značenje audiovizualnog i/ili radijskog programa za ostvarivanje ciljeva iz stavka 1. i 2. ovoga članka,

– kvaliteta i sadržajna inovativnost ponuđenog audiovizualnog i/ili radijskog programa,

– interes za opći, odnosno lokalni ili regionalni kulturni razvitak,

– drugi kriteriji koje utvrdi Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka, u skladu sa člankom 10. ovoga Zakona.

(5) Sredstva Fonda ne mogu se dodjeljivati:

– za audiovizualne i/ili radijske programe koji se već sufinanciraju po bilo kojoj osnovi iz proračunskih sredstava, a uz iznimku programa nakladnika neprofitne televizije i/ili radija,

– nakladnicima televizije i/ili radija kojima je Vijeće za elektroničke medije izreklo opomenu u prethodnih 12 mjeseci i/ili koji su u prethodnih 12 mjeseci prekršajno kažnjeni na temelju pravomoćne sudske odluke zbog kršenja odredbi ovoga Zakona.

(6) Na temelju kriterija iz stavka 4. ovoga članka Vijeće za elektroničke medije propisuje način i postupak provedbe javnog natječaja za sufinanciranje audiovizualnih i radijskih programa iz sredstava Fonda, praćenje trošenja sredstava i ostvarenje programa za koje su dodijeljena. Popis korisnika sredstava, programa za koje su sredstva dodijeljena i izvješća o njihovu ostvarenju objavljuju se na web stranici Vijeća za elektroničke medije.

(7) Odluku o dodjeli sredstava Fonda donosi Vijeće za elektroničke medije.

VI. ZAŠTITA TRŽIŠNOG NATJECANJA NA TRŽIŠTU ELEKTRONIČKIH MEDIJA

Članak 65.

(1) Na pružatelje medijskih usluga primjenjuju se propisi o zaštiti tržišnog natjecanja.

(2) Na sve pojedinačne potpore i programe koji sadrže potpore iz ovoga Zakona primjenjuju se propisi o državnim potporama.

VII. AGENCIJA ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE I VIJEĆE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE

Agencija za elektroničke medije

Članak 66.

(1) Agencija za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Agencija) je samostalna i nezavisna pravna osoba s javnim ovlastima upisana u sudski registar. Sjedište Agencije je u Zagrebu.

(2) Agencija donosi statut koji potvrđuje Hrvatski sabor.

(3) Tijela Agencije su ravnatelj Agencije i Vijeće za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Vijeće).

(4) Ravnatelj Agencije zastupa, predstavlja i rukovodi Agencijom te je odgovoran za rad stručnih službi Agencije. Predsjednik Vijeća je ravnatelj Agencije.

(5) U rukovođenju Agencijom ravnatelj Agencije organizira i vodi rad i poslovanje Agencije.

(6) Za ostvarivanje prava i obveza iz radnog odnosa na zaposlenike Agencije primjenjuju se opći propisi o radu. Plaće ravnatelja Agencije i članova Vijeća utvrđuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske.

(7) Sredstva za rad Agencije, uključujući sredstva za plaće ravnatelja Agencije i članova Vijeća, osiguravaju se u skladu s godišnjim financijskim planom Agencije iz iznosa od 0,5% od ukupnoga godišnjeg bruto prihoda koji su u prethodnoj godini ostvarili pružatelji medijskih usluga obavljanjem djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev iz članka 19. ovoga Zakona, djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija iz članka 22. i 79. ovoga Zakona te djelatnosti pružanja usluga elektroničkih publikacija iz članka 80. ovoga Zakona.

(8) Neutrošena sredstva iz stavka 7. ovoga članka po završnom računu mogu se upotrijebiti za dugoročne projekte Agencije.

(9) Ravnatelj Agencije podnosi godišnje izvješće o radu Agencije Hrvatskom saboru, koje je sastavni dio izvješća o radu Vijeća.

Vijeće za elektroničke medije

Članak 67.

(1) Vijeće upravlja Agencijom te obavlja zadaće regulatornog tijela u području elektroničkih medija. Vijeće u svojem radu ima ovlasti upravnog vijeća u smislu Zakona o ustanovama. Predsjednik Vijeća potpisuje odluke Vijeća.

(2) Predsjednik i članovi Vijeća obavljaju svoju dužnost profesionalno kao zaposlenici Agencije s punim radnim vremenom.

(3) Vijeće objavljuje godišnje izvješće o svom radu i podnosi ga Hrvatskom saboru.

Članak 68.

(1) Vijeće ima sedam članova od kojih je jedan predsjednik Vijeća.

(2) Predsjednika i ostale članove Vijeća imenuje i razrješava Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske. U postupku predlaganja članova Vijeća Vlada Republike Hrvatske objavljuje javni poziv za predlaganje kandidata za članove Vijeća.

(3) Predsjednik i članovi Vijeća imenuju se na razdoblje od pet godina te mogu biti ponovo imenovani.

(4) Zamjenika predsjednika Vijeća, na prijedlog predsjednika Vijeća, bira Vijeće većinom glasova.

(5) Članovi Vijeća mogu biti samo državljani Republike Hrvatske koji imaju stručno znanje, sposobnosti i iskustvo u djelatnosti radija ili televizije, ili u izdavačkoj, kulturnoj ili sličnoj djelatnosti.

(6) Članovi Vijeća trebaju biti javni djelatnici koji su se u javnom životu istaknuli zalaganjem za poštivanje demokratskih načela i vladavinu prava, izgradnju i unapređenje najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, razvitak civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, kao i za zaštitu slobode izražavanja.

(7) Član Vijeća ne može biti državni dužnosnik, dužnosnik u izvršnoj ili sudbenoj vlasti, kao ni dužnosnik političke stranke.

(8) Članovi Vijeća ne smiju biti vlasnici, dioničari ili imatelji udjela, članovi uprava, nadzornih odbora ili članovi upravnih vijeća i drugih odgovarajućih tijela upravljanja, direktori, ravnatelji ili drugi voditelji poslovanja pravnih osoba na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona, a odnose se na audio i audiovizualne medijske usluge te mrežne operatore.

(9) Članovi Vijeća ne mogu biti zaposlenici ili u ugovornom ili nekom drugom odnosu u bilo kojoj pravnoj osobi ili službi koja je u vezi s audio i audiovizualnim medijskim uslugama te mrežnim operatorima, kao ni osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa.

(10) Članovi Vijeća ne smiju od pružatelja medijskih usluga primati darove, prihvaćati usluge, niti stupati u odnose koji ih dovode u sukob interesa u odnosu na zadaće propisane ovim Zakonom.

(11) Hrvatski sabor može razriješiti predsjednika, odnosno člana Vijeća prije isteka mandata na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, u slučaju:

– ako podnese zahtjev za razrješenje,

– ako se utvrdi da je prigodom predlaganja za člana Vijeća iznio o sebi neistinite podatke ili je propustio iznijeti podatke o okolnostima bitnim za utvrđivanje prijedloga,

– teže povrijedi dužnosti utvrđene Statutom Agencije,

– nemogućnosti urednog obavljanja dužnosti dulje od šest mjeseci neprekinuto,

– trajnog gubitka sposobnosti obavljanja dužnosti,

– ako se steknu okolnosti propisane stavkom 7., 8., 9. i 10. ovoga članka,

– ako je pravomoćno osuđen za počinjeno kazneno djelo,

– neispunjavanja ciljeva i zadaća utvrđenih godišnjim programom rada Agencije.

(12) O postojanju razloga za razrješenje predsjednika odnosno člana Vijeća prije isteka mandata, Vijeće je obvezno izvijestiti Vladu Republike Hrvatske. Prije donošenja odluke o razrješenju, predsjedniku odnosno članu Vijeća mora se omogućiti izjašnjavanje o razlozima razrješenja.

(13) Predsjednik, zamjenik predsjednika i član Vijeća ne može se u razdoblju od godine dana od dana razrješenja s dužnosti imenovati za člana uprave, nadzornog odbora ili upravnog vijeća u pravnim osobama na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

(14) Predsjednik, zamjenik predsjednika i članovi Vijeća, nakon razrješenja s dužnosti u slučaju iz stavka 11. podstavka 4., 5. i 8. ovoga članka pa sve do početka ostvarivanja plaće po drugoj osnovi ili do ostvarivanja prava na mirovinu u skladu s općim propisima, a najdulje godinu dana od dana razrješenja s dužnosti, imaju pravo na naknadu u visini posljednje plaće isplaćene u mjesecu prije razrješenja s dužnosti.

Članak 69.

(1) Vijeće:

– provodi postupak davanja koncesije sukladno ovom Zakonu, Zakonu o koncesijama i pravilniku iz članka 73. stavka 3. ovoga Zakona,

– sklapa ugovor o koncesiji s najpovoljnijim ponuditeljem sukladno ovom Zakonu,

– donosi odluku o oduzimanju koncesije i dopuštenja u slučajevima predviđenim ovim Zakonom,

– poduzima odgovarajuće mjere radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih usluga iz drugih država sukladno članku 77. ovoga Zakona,

– provodi postupak davanja dopuštenja za obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev te za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa,

– izriče opomene u slučaju nepoštivanja odredbi ovoga Zakona i podzakonskih akata i/ili podnosi optužne prijedloge sukladno prekršajnim odredbama ovoga Zakona i Prekršajnog zakona,

– donosi propise za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom,

– donosi poslovnik o svom radu,

– vodi upisnike pružatelja medijskih usluga,

– daje odobrenje iz članka 59. stavka 2. ovoga Zakona,

– provodi odredbe ovoga Zakona koje se odnose na zaštitu pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija,

– osigurava nadzor nad provedbom odredbi o programskim načelima i obvezama utvrđenim ovim i posebnim zakonom, osim elektroničkih publikacija, te donosi godišnji plan nadzora (monitoringa),

– osigurava nadzor nad audiovizualnim i radijskim programima koji se emitiraju putem satelitskog, internetskog, kabelskog i drugog dopuštenog oblika prijenosa,

– osigurava nadzor namjenskog korištenja sredstava Fonda sukladno članku 64. ovoga Zakona,

– provodi postupak utvrđivanja nepoštivanja ili kršenja odredbi ovoga Zakona,

– razmatra pritužbe građana na postupanje pružatelja medijskih usluga u provedbi zakona, te poduzima mjere sukladno ovom Zakonu,

– donosi preporuke vezane uz provedbu ovoga Zakona,

– potiče samoregulaciju i koregulaciju radi provedbe ovoga Zakona,

– surađuje sa regulatornim tijelima drugih država i/ili Europskom komisijom u razmjeni informacija radi provedbe ovoga Zakona, napose odredbi članka 6., članka 19. stavka 3., članka 73. stavka 6., članka 77. i članka 79. stavka 3. ovoga Zakona,

– podnosi izvješća Hrvatskom saboru i drugim nadležnim tijelima, sukladno ovom Zakonu i drugim propisima,

– podnosi izvješća Europskoj komisiji, sukladno ovom Zakonu i drugim propisima,

– potiče medijsku pismenost,

– organizira javna savjetovanja i stručne skupove te provodi istraživanja u vezi s pojedinim pitanjima iz područja elektroničkih medija,

– donosi godišnji program rada Agencije te

– obavlja i druge poslove propisane ovim i posebnim zakonom te Statutom Agencije.

(2) Regulatorni i drugi poslovi iz stavka 1. podstavka 1. do 18. ovoga članka su poslovi iz područja javnih ovlasti Agencije koje obavlja Vijeće.

Članak 70.

(1) Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća. Način i postupak donošenja odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i oduzimanju koncesije Vijeće utvrđuje svojim poslovnikom. Odluka Vijeća o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i oduzimanju koncesije objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(2) Administrativne, stručne i tehničke poslove za Vijeće obavlja Agencija, dok tehničke i stručne poslove iz područja elektroničkih komunikacija za Vijeće obavlja Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije.

(3) Agencija obvezno ima stručnu službu za nadzor (monitoring) i redovito praćenje pridržavanja odredbi ovoga Zakona.

Članak 71.

Protiv odluka Vijeća žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 72.

Vijeće provodi pripremne radnje za davanje koncesije sukladno Zakonu o koncesijama.

Postupak davanja koncesije za pružanje medijskih usluga televizije i radija

Članak 73.

(1) Vijeće raspisuje javni natječaj za davanje koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija na tehničkoj podlozi koju utvrđuje Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije u skladu s propisima o elektroničkim komunikacijama.

(2) Javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka raspisuje se za slobodnu radijsku frekvenciju ili više radijskih frekvencija koje čine zasebnu koncesiju, odnosno kod digitalnog radija i televizije za slobodni prijenosni kapacitet zasebnog radijskog ili televizijskog programskog kanala unutar multipleksa.

(3) Sadržaj i postupak javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka propisuje Vijeće pravilnikom.

(4) Kriteriji za davanje koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija jesu:

– programski uvjeti sukladno ovom Zakonu, a napose količina vlastite proizvodnje, europskih audiovizualnih djela i djela neovisnih proizvođača,

– vrijeme objavljivanja,

– kvaliteta i raznovrsnost audiovizualnih i/ili radijskih programa,

– posebni tehnički, financijski (visina sredstava i financijska jamstva) i kadrovski uvjeti,

– poštivanje odredbi ovoga Zakona i propisa kojima se uređuju porezne i druge obveze pravnih subjekata prema državnom proračunu i proračunu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnim osobama u njihovom vlasništvu.

(5) Ponuda na javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati dokaze o ispunjavanju uvjeta propisanih natječajem, programsku osnovu sukladno ovom Zakonu, podatke o strukturi vlasništva pravne osobe koja podnosi ponudu, osobne podatke o tvrtki i sjedištu, odnosno imenu, prezimenu i prebivalištu osoba koje neposredno ili posredno, preko drugih pravnih osoba, imaju dionice ili udjele u toj pravnoj osobi, kao i podatke o postotku tih dionica ili udjela. Ponuda mora sadržavati podatke o financijskoj sposobnosti ponuđača za obavljanje djelatnosti nakladnika televizije i/ili radija.

(6) Prije donošenja odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, Vijeće je ovlašteno sa regulatornim tijelima drugih država članica Europske unije razmijeniti informacije o najpovoljnijem ponuditelju ako će se djelatnost pružanja medijskih usluga televizije i radija odnositi i na druge države članice Europske unije.

(7) Odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja donosi Vijeće nakon provedenog postupka javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka i provedenog postupka utvrđivanja uvjeta za davanje koncesije.

(8) Odluka iz prethodnog stavka mora sadržavati:

– naziv davatelja koncesije s brojem i datumom donošenja odluke,

– naziv ponuditelja,

– predmet koncesije,

– opis djelatnosti koja će se obavljati,

– razinu i područje koncesije,

– rok trajanja koncesije,

– iznos naknade za koncesiju,

– rok u kojem je najpovoljniji ponuditelj obvezan potpisati ugovor o koncesiji,

– posljedice nepoštivanja roka za potpisivanje ugovora o koncesiji,

– obrazloženje razloga za odabir ponuditelja,

– uputu o pravnom lijeku,

– potpis odgovorne osobe i pečat davatelja koncesije.

(9) Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja može sadržavati i druge odgovarajuće podatke u skladu s dokumentacijom za javni natječaj, podnesenom ponudom te odredbama ovoga Zakona, Zakona o koncesijama i pravilnika iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 74.

(1) Pravo obavljanja djelatnosti pružanja medijskih usluga nakladnika televizije i/ili radija stječe se na temelju odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i potpisanog ugovora o koncesiji.

(2) Na temelju odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja Vijeće i Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije potpisuju s najpovoljnijim ponuditeljem ugovor o koncesiji.

(3) Ugovor o koncesiji, osim uvjeta bitnih za ostvarivanje koncesije, mora sadržavati programsku osnovu i druge uvjete iz ponude za dobivanje koncesije.

(4) Ako u roku utvrđenom u odluci iz stavka 2. ovoga članka, najpovoljniji ponuditelj ne potpiše ugovor o koncesiji koji je sastavljen u pisanom obliku u skladu s dokumentacijom za javni natječaj, svim podacima iz javnog natječaja, odabranom ponudom te odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, Vijeće će poništiti odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, a ponuditelj nema pravo na naknadu štete.

(5) Koncesija se može prenijeti na drugu osobu zajedno s imovinom, pravima i obvezama prijeko potrebnim za neprekinuti nastavak ostvarivanja koncesije, a uz prethodnu suglasnost Vijeća sukladno ovom Zakonu. Zahtjev za prethodnu suglasnost Vijeća može se podnijeti tek nakon 3 godine od dana sklapanja ugovora o koncesiji. U tom će se slučaju sklopiti dodatak ugovoru o koncesiji ili odgovarajući novi ugovor.

Članak 75.

(1) Područje koncesije može biti na državnoj, regionalnoj, županijskoj, gradskoj, općinskoj ili na drugoj razini utvrđenoj posebnim propisom.

(2) Područje koncesije na državnoj razini mora obuhvatiti najmanje 60% stanovništva Republike Hrvatske, a na regionalnoj razini najmanje 70% stanovništva regije.

(3) Koncesija se daje na vrijeme koje ne može biti dulje od petnaest niti kraće od osam godina. Kriterije za utvrđivanje vremena trajanja koncesije propisuje Vijeće pravilnikom iz članka 73. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Za koncesiju se plaća naknada. Naknada za koncesiju uplaćuje se u korist državnog proračuna.

(5) Visinu i način plaćanja naknade za koncesiju propisuje Vijeće, kao i visinu i način plaćanja naknade za natječajnu dokumentaciju i ponudu za javni natječaj.

(6) Koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija upisuje se u Upisnik koji vodi Vijeće i Registar koncesija koji vodi Ministarstvo financija. Sadržaj i način vođenja Upisnika propisuje Vijeće pravilnikom.

Članak 76.

(1) Vijeće će donijeti odluku o privremenom ili trajnom oduzimanju koncesije ili dopuštenja pružatelju medijskih usluga ako utvrdi:

1. da je koncesija dana na temelju netočno iskazanih podataka važnih za donošenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja,

2. da nakladnik televizije i/ili radija nije počeo ostvarivati koncesiju u roku određenom ugovorom o koncesiji ili ne poštuje tehničke uvjete iz ugovora o koncesiji dulje od mjesec dana od početka ostvarivanja koncesije, odnosno prekine ostvarivati koncesiju dulje od 48 sati,

3. da pružatelj medijskih usluga i nakon treće opomene Vijeća, koje je ono izreklo u prethodnih 12 mjeseci, postupa suprotno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili ugovora o koncesiji,

4. da nakladnik televizije i/ili radija više ne ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti iz članka 22. ovoga Zakona,

5. da pružatelj medijskih usluga objavljuje audiovizualne ili radijske programe suprotno članku 12. i/ili 20. i/ili 26. ovoga Zakona,

6. da se pružatelj medijskih usluga ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava najmanje 90% programske osnove,

7. da se pružatelj medijskih usluga ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava utvrđenog vremena objavljivanja iz članka 36. stavka 3. i/ili 4. i/ili 5. i/ili 6. i/ili 7. ovoga Zakona,

8. da je pružatelj medijskih usluga onemogućio drugom pružatelju medijskih usluga ostvarivanje prava na kratku informaciju u skladu sa člankom 45. stavkom 3. ovoga Zakona suprotno nalogu Vijeća,

9. da pružatelj medijskih usluga nije platio naknadu za koncesiju više od 2 puta uzastopno ili općenito neuredno plaća naknadu za koncesiju,

10. da pružatelj medijskih usluga nije ni nakon primitka opomene Vijeća, u određenom roku dostavio podatke o promjeni podataka iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona,

11. postojanje nedopuštene koncentracije utvrđene ovim Zakonom,

12. da pružatelj medijskih usluga ni nakon opomene Vijeća nije u određenom roku pribavio odobrenje od ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava,

13. da je pružatelj medijskih usluga prenio koncesiju na drugu osobu suprotno članku 74. stavku 5. ovoga Zakona,

14. da je pružatelj medijskih usluga prenio dopuštenje na drugu osobu suprotno članku 19. stavku 7. i članku 79. stavku 7. ovoga Zakona,

15. da pružatelj medijskih usluga unatoč odluci Vijeća o mjerama radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz druge države objavljuje audiovizualne programe iz članka 77. ovoga Zakona.

(2) Koncesija prestaje u sljedećim slučajevima:

1. istekom vremena na koje je dana,

2. ako se pružatelj medijskih usluga odrekne koncesije,

3. prestankom pravne osobe pružatelja medijskih usluga ili prestankom obrta,

4. ako je pružatelju medijskih usluga pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje djelatnosti za koju je koncesija dana,

5. sporazumnim raskidom ugovora o koncesiji,

6. trajnim oduzimanjem koncesije.

(3) Ugovor o koncesiji prestaje važiti danom konačnosti odluke o oduzimanju koncesije odnosno danom prestanka koncesije.

Članak 77.

(1) Iznimno od odredbe članka 8. ovoga Zakona, Vijeće može poduzeti odgovarajuće mjere radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država, u slučaju kada je Republika Hrvatska ovlaštena privremeno odstupiti od obveze osiguranja slobode prijama audiovizualnih medijskih usluga i ponovnog prijenosa na svojem području, ako su ispunjeni uvjeti propisani stavkom 2., 3. i 4. ovoga članka.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge televizije ako:

– televizijsko emitiranje koje dolazi iz druge zemlje članice Europske unije otvoreno, ozbiljno ili teško krši odredbe članka 26. stavka 2. ili 3. ovoga Zakona i/ili televizijsko emitiranje potiče mržnju na osnovi rase, spola, vjere ili nacionalnosti,

– je u prethodnih 12 mjeseci nakladnik televizije postupio u smislu prethodnog podstavka najmanje dva puta,

– je Republika Hrvatska pisano obavijestila nakladnika televizije i Europsku komisiju o utvrđenim povredama iz ovoga članka i o mjerama koje će poduzeti ako se takve povrede ponove,

– konzultacije s državom članicom Europske unije koja obavlja prijenos i Europskom komisijom nisu pridonijele prijateljskoj nagodbi u roku od 15 dana od dana obavijesti iz prethodnog podstavka, a nastavljeno je s navedenim povredama.

(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge na zahtjev ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

– mjere su neophodne zbog jednog od sljedećih razloga: javne politike, osobito zaštite, istraživanja, otkrivanja i progona za kaznena djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv poticanja na mržnju na osnovi rase, spola, vjere ili nacionalnosti te za povrede ljudskog dostojanstva pojedinaca; zaštite javnoga zdravstva; javne sigurnosti, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane; te zaštite potrošača, uključujući ulagatelje,

– mjere se poduzimaju protiv audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koje dovode u pitanje ciljeve iz prethodnog podstavka ili koje predstavljaju ozbiljan i veliki rizik da će ti ciljevi biti dovedeni u pitanje,

– mjere su primjerene ciljevima iz stavka 3. podstavka 1. ovoga članka,

– Republika Hrvatska je prije poduzimanja predmetnih mjera, ne dovodeći u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i radnje poduzete u okviru kriminalističke istrage, zatražila od države članice unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi da poduzme mjere koje ta država članica nije poduzela ili one nisu bile odgovarajuće,

– Republika Hrvatska obavijestila je Europsku komisiju i državu članicu unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi o namjeri poduzimanja mjera.

(4) U hitnim slučajevima Republika Hrvatska može odstupiti od uvjeta navedenih u stavku 3. podstavku 4. i 5. ovoga članka te je u tim slučajevima dužna u što kraćem roku obavijestiti o poduzetim mjerama Europsku komisiju i državu članicu unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi, navodeći razloge zbog kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.

(5) Vijeće će odmah prekinuti primjenu mjera iz stavka 1. ovoga članka, ako Europska komisija utvrdi da one nisu u skladu s propisima Europske zajednice.

Članak 78.

(1) Vijeće može na zahtjev nakladnika televizije i/ili radija donijeti odluku o ponovnom davanju koncesije za sljedeće razdoblje, uz raspisivanje javnog natječaja, ako nakladnik televizije i/ili radija pruža usluge u skladu s ovim Zakonom, drugim propisima i ugovorom o koncesiji te ispunjava kriterije propisane pravilnikom iz stavka 4. ovoga članka.

(2) Zahtjev za ponovno davanje koncesije nakladnik televizije i/ili radija mora podnijeti Vijeću najmanje 6 mjeseci prije isteka trajanja koncesije.

(3) Na temelju odluke Vijeća iz stavka 1. ovoga članka potpisuje se ugovor o koncesiji.

(4) Kriterije za donošenje odluke iz stavka 1. ovoga članka propisuje Vijeće pravilnikom iz članka 73. stavka 3. ovoga Zakona.

Postupak davanja dopuštenja za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa

Članak 79.

(1) Vijeće daje pružatelju medijskih usluga iz članka 5. ili 6. ovoga Zakona, koji nije dobio koncesiju u smislu članka 74. ovoga Zakona i nije pružatelj medijskih usluga na zahtjev u

smislu članka 19. ovoga Zakona, dopuštenje za satelitski, internetski, kabelski prijenos i druge dopuštene oblike prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa.

(2) Dopuštenje se daje na temelju zahtjeva pružatelja medijskih usluga koji je ostvario tehničke uvjete za prijenos programa i uvjete iz članka 23. ovoga Zakona.

(3) Prije donošenja odluke o davanju dopuštenja, Vijeće je ovlašteno sa regulatornim tijelima drugih država članica Europske unije razmijeniti informacije o pružatelju medijskih usluga ako se prijenos programa iz stavka 1. ovoga članka odnosi i na druge države članice Europske unije.

(4) Vijeće je dužno donijeti odluku o davanju i uskraćivanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka žurno, a najkasnije u roku od 30 dana od prijama urednog zahtjeva.

(5) Na temelju odluke o davanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka pružatelj medijskih usluga upisuje se u Upisnik koji vodi Vijeće.

(6) Vijeće će po službenoj dužnosti donijeti odluku o prestanku važenja dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka i brisati pružatelja medijskih usluga iz Upisnika u sljedećim slučajevima:

– ako pružatelj medijskih usluga u pisanom obliku izvijesti Vijeće o prestanku obavljanja djelatnosti,

– ako pružatelj medijskih usluga prekine obavljati djelatnost na razdoblje dulje od godine dana,

– ako pružatelj medijskih usluga više ne ispunjava tehničke uvjete prijenosa audiovizualnih i radijskih programa,

– ako je pružatelju medijskih usluga pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje upisane djelatnosti,

– nakon prestanka pravne osobe pružatelja medijskih usluga ili prestanka obrta,

– ako je ostvarena nedopuštena koncentracija medija propisana ovim Zakonom.

(7) Dopuštenje za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnih i radijskih programa može se prenijeti na drugu osobu zajedno s imovinom, pravima i obvezama prijeko potrebnim za neprekinuti nastavak ostvarivanja dopuštenja, uz prethodno pribavljenu suglasnost Vijeća.

(8) Popis pružatelja medijskih usluga iz stavka 1. ovoga članka Vijeće objavljuje na internetskoj stranici Vijeća.

(9) Sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka propisuje Vijeće pravilnikom iz članka 75. stavka 6. ovoga Zakona.

(10) Na audio i audiovizualne usluge iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se također odredbe članka 23. do 46. ovoga Zakona.

VIII. ELEKTRONIČKE PUBLIKACIJE

Članak 80.

(1) Na elektroničke publikacije na odgovarajući se način primjenjuju odredbe iz članka 12., 15., 26. i 27. ovoga Zakona.

(2) Fizička i pravna osoba mora prije prve objave elektroničke publikacije podnijeti prijavu za upis u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija koji vodi Vijeće.

(3) Sadržaj prijave te sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 2. ovoga članka propisuje Vijeće pravilnikom iz članka 75. stavka 6. ovoga Zakona.

IX. ZABRANA I PRESTANAK OBAVLJANJA DJELATNOSTI

Članak 81.

(1) Fizička ili pravna osoba ne smije objavljivati audiovizualne i/ili radijske programe ako ne ispunjava uvjete iz ovoga Zakona.

(2) Vijeće može osobi iz stavka 1. ovoga članka zabraniti obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga te pokrenuti postupak pred nadležnim tijelom radi privremenog oduzimanja uređaja za rad, proizvoda i materijala koji je upotrebljavan za obavljanje djelatnosti.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 82.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. obavlja djelatnost pružanja audio ili audiovizualnih medijskih usluga a nije kao pružatelj medijskih usluga upisana u sudski ili drugi propisani registar, te ne udovoljava drugim uvjetima iz ovoga Zakona,

2. objavi audio i/ili audiovizualne medijske usluge suprotno zabrani iz članka 12. ovoga Zakona,

3. ne objavi bez naknade na zahtjev nadležnoga državnog tijela nužnu obavijest iz članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,

4. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju suprotno članku 16. ovoga Zakona,

5. objavi sponzorirane audiovizualne medijske usluge i programe suprotno zabrani iz članka 17. stavka 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona,

6. objavi plasman proizvoda suprotno odredbama članka 18. stavka 2., 4. i 6. ovoga Zakona,

7. obavlja djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev bez dopuštenja iz članka 19. ovoga Zakona ili suprotno izdanom dopuštenju,

8. obavi prijenos dopuštenja na drugu osobu suprotno odredbi članka 19. stavka 7. ovoga Zakona

9. obavlja djelatnost pružanja audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koje mogu ozbiljno naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika protivno odredbi članka 20. stavka 1. ovoga Zakona,

10. promijeni, odnosno dopuni programsku osnovu za više od 10% njezinog sadržaja protivno odredbi članka 23. stavka 5. ovoga Zakona,

11. objavi programe koji ne udovoljavaju propisanim kriterijima iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona, ili u objavi sadržaja radijskog i televizijskog programa ne postupi prema odredbi članka 25. stavka 2. ovoga Zakona,

12. objavi program suprotno zabrani iz članka 26. ovoga Zakona,

13. obavi usporedno oglašavanje suprotno članku 29. stavku 3. ovoga Zakona,

14. obavi oglašavanje i teletrgovinu a ne postupi prema odredbi članka 29. stavka 1. i 2. ovoga Zakona ili postupi suprotno odredbi članka 30. ovoga Zakona,

15. obavi oglašavanje i teletrgovinu suprotno odredbi članka 31. ovoga Zakona,

16. obavi oglašavanje i teletrgovinu u trajanju duljem od propisanog u članku 32. stavku 1. ovoga Zakona ili obavi oglašavanje i teletrgovinu suprotno odredbama članka 32. stavka 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona,

17. emitira izloge namijenjene teletrgovini u trajanju kraćem od propisanog u članku 34. stavku 1. ovoga Zakona ili obavlja oglašavanje ili teletrgovinu preko programa koji su isključivo posvećeni teletrgovini ili samopromidžbi suprotno članku 34. stavku 2. ovoga Zakona,

18. objavi sponzorirani program suprotno odredbi članka 35. ovoga Zakona,

19. ne izvrši obveze objavljivanja programa u propisanom vremenu iz članka 36. stavka 3., 4., 5., 6., 7. i 8. ovoga Zakona,

20. ne izvrši obvezu o propisanom udjelu vlastite proizvodnje iz članka 38. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona,

21. ne postigne opseg udjela europskih audiovizualnih djela iz članka 42. ovoga Zakona,

22. ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članka 44. ovoga Zakona,

23. ne pruži pravo na kratku informaciju sukladno članku 45. stavku 1., 2., 3., 9. i 10. ovoga Zakona,

24. pruži pravo na kratku informaciju suprotno odredbama članka 45. stavka 7. ovoga Zakona,

25. koristi pravo na kratku informaciju suprotno odredbi članka 45. stavka 5., 8. i 11. ovoga Zakona,

26. prenese događaj značajan za javnost Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili države članice međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku protivno odredbi članka 46. stavka 1. ili 4. ovoga Zakona,

27. obavi povezivanje televizijskih i radijskih programa u mreže suprotno odredbi članka 47. stavka 1. podstavka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,

28. ne objavi udio vlastite proizvodnje propisan za pružatelja medijskih usluga neprofitne televizije i/ili radija prema članku 48. stavku 1. ovoga Zakona ili objavi promidžbene poruke u trajanju duljem od propisanog u članku 48. stavku 6. ovoga Zakona,

29. ne izvrši obvezu dostave podataka o imateljima dionica i udjela prema članku 52. stavku 1. ovoga Zakona nakon upozorenja Vijeća,

30. ostvari nedopuštenu koncentraciju suprotno odredbi članka 54. i/ili 55. ovoga Zakona,

31. ne prijavi promjenu vlasničke strukture prema odredbi članka 57. stavka 1. ovoga Zakona,

32. obavi prijenos koncesije na drugu osobu suprotno odredbi članka 74. stavka 5. ovoga Zakona,

33. obavlja satelitski, internetski, kabelski ili drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa bez dopuštenja iz članka 79. ovoga Zakona ili suprotno izdanom dopuštenju,

34. obavi prijenos dopuštenja na drugu osobu suprotno odredbi članka 79. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Ako prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počini fizička osoba obrtnika i trgovac pojedinac, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna.

(4) Ako prekršaj iz stavka 1. točke 1. ovoga članka počini fizička osoba, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(5) Imovinska korist ostvarena prekršajem oduzet će se.

Članak 83.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. objavi audiovizualni ili radijski program koji sadrži nagradna natjecanja ili različite oblike nagradnog sudjelovanja gledatelja ili slušatelja suprotno članku 13. stavku 2. i 3. ovoga Zakona,

2. objavi sponzorirane audiovizualne medijske usluge i programe koji ne ispunjavaju uvjete iz članka 17. ovoga Zakona,

3. ne označi reprizu radijske ili televizijske emisije sukladno članku 38. stavku 3. ovoga Zakona i/ili ne označi reprizu radijske ili televizijske emisije na način propisan pravilnikom iz članka 38. stavka 4. ovoga Zakona,

4. postupi u pogledu korištenja dobiti od djelatnosti suprotno članku 48. stavku 3. ovoga Zakona,

5. postupi u pogledu uređaja odnosno sredstava koji omogućavaju slobodan pristup zaštićenim uslugama suprotno članku 50. ovoga Zakona,

6. sudjeluje u javnom natječaju za davanje koncesije suprotno odredbi članka 58. ovoga Zakona,

7. postane nakladnik televizije i/ili radija i/ili osnivač nakladnika televizije i /ili radija, odnosno stekne više od 10% vlasništva dionica ili udjela ili upravljačkih, odnosno glasačkih prava, u kapitalu nakladnika televizije i/ili radija suprotno članku 60. stavku 1. ovoga Zakona,

8. ne izvrši obvezu podnošenja prijave za upis u Upisnik pružatelja usluge elektroničkih publikacija iz članka 80. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Ako prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počini fizička osoba obrtnik i trgovac pojedinac, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(4) Ako prekršaj iz stavka 1. točke 5. ovoga članka počini fizička osoba, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 40.000,00 kuna.

(5) Predmeti koji su nastali počinjenjem prekršaja iz stavka 1. točke 5. ovoga članka oduzet će se i uništiti, a predmeti koji su bili namijenjeni ili korišteni za počinjenje prekršaja iz stavka 1. točke 5. ovoga članka oduzet će se.

(6) Pravnoj osobi, fizičkoj osobi te fizičkoj osobi obrtniku i osobi koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, koja prekršaje iz stavka 1. točke 5. ovoga članka počini u obavljanju djelatnosti može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti u trajanju do jedne godine ako je počinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela, povrata počinitelja ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja koje ga čine naročito teškim.

(7) Imovinska korist ostvarena prekršajem oduzet će se.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 84.

(1) Pružatelji medijskih usluga dužni su u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti svoj rad, poslovanje i opće akte s odredbama ovoga Zakona.

(2) Smatra se da pružatelji medijskih usluga iz članka 19. i 79. ovoga Zakona koji su započeli obavljati djelatnost prije stupanja na snagu ovoga Zakona imaju dopuštenje za obavljanje djelatnosti u smislu ovoga Zakona, ako u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnesu Vijeću za elektroničke medije uredan zahtjev za izdavanje dopuštenja iz članka 19. i 79. ovoga Zakona.

Članak 85.

Postupci započeti prema odredbama Zakona o elektroničkim medijima (»Narodne novine«, br. 122/03., 79/07., 32/08. i 65/09.) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 86.

Članovi Vijeća za elektroničke medije, predsjednik Vijeća i ravnatelj Agencije za elektroničke medije nastavljaju s radom i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, do isteka vremena na koje su imenovani, odnosno do imenovanja novih članova Vijeća u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Članak 87.

Obvezuje se Agencija za elektroničke medije da u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladi Statut Agencije s njegovim odredbama i podnese ga Hrvatskom saboru na potvrđivanje.

Članak 88.

(1) Vijeće za elektroničke medije u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će propise na temelju ovlasti utvrđenih ovim Zakonom.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjivat će se:

- Pravilnik o visini i načinu plaćanja naknade za koncesiju za obavljanje djelatnosti radija i/ili televizije kao i visini i načinu plaćanja naknade za natječajnu dokumentaciju i ponudu na javni natječaj (»Narodne novine«, br. 28/06.),

– Pravilnik o sadržaju i postupku javnog natječaja za davanje koncesija za obavljanje djelatnosti radija i/ili televizije (»Narodne novine«, br. 98/07. i 105/07.),

– Pravilnik o posebnim tehničkim, prostornim, financijskim i kadrovskim uvjetima za obavljanje djelatnosti radija i televizije (»Narodne novine« br. 111/07.),

- Pravilnik o načinu i postupku provedbe javnog natječaja za sufinanciranje programskih sadržaja iz sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija,

kriterijima za raspodjelu sredstava te načinu praćenja trošenja sredstava i ostvarivanja programskih sadržaja za koje su dodijeljena (»Narodne novine« br. 07/08. i 11/08.),

– Pravilnik o kriterijima i načinu povećanja opsega udjela europskih audiovizualnih djela (»Narodne novine« br. 47/08.),

– Pravilnik o kriterijima i načinu povećanja opsega udjela europskih audiovizualnih djela neovisnih proizvođača (»Narodne novine« br. 47/08.),

– Pravila za ostvarivanje prava na ispravak u programima radija i televizije (»Narodne novine« br. 139/05),

– Popis značajnih događaja (»Narodne novine« br. 47/08.),

– Pravilnik o načinu postupanja nakladnika televizijske djelatnosti radi zaštite maloljetnika (»Narodne novine« br. 130/08.).

Članak 89.

(1) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji na određivanje usluga navedenih u pojmu audiovizualna medijska usluga u članku 2. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona primjenjuju se članak 49. i 50. Ugovora o osnivanju Europske zajednice umjesto odredbi članka 56. i 57. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica.

(2) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji na utvrđivanje potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije u smislu članka 6. stavka 8. ovoga Zakona primjenjuju se članak 43. do 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice umjesto odredaba članka 48. do 50. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica.

Članak 90.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o elektroničkim medijima (»Narodne novine«, br. 122/03., 79/07., 32/08. i 65/09.).

Članak 91.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 008-02/09-01/03

Zagreb, 11. prosinca 2009.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga

sabora
Luka Bebić, v. r.